

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 56

48. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2005. március 5.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I <i>Információ</i>	
	Bizottság	
2005/C 56/01	Euro átváltási árfolyamok	1
2005/C 56/02	Bizottsági közlemény-tervezet az összefonódási ügyek áttételéről ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	A Bizottság közleménye az összefonódásokhoz közvetlenül kapcsolódó és azokhoz szükséges korlátozásokról ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	A Bizottság közleménye a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Átdolgozott magyarázó megjegyzések az egyrésről az Európai Közösség és tagállamai, másrésről a Chilei Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodás III., a „származó termékek” fogalmának meghatározásáról és a közigazgatási együttműködés módszereiről szóló mellékletéhez	36
2005/C 56/06	Állami támogatás – Egyesült Királyság – Állami támogatás: C 42/2004 (ex N 350/2004) – „Üzlet-helyiség-felújítási juttatások (BPRA)” – Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) – Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ⁽¹⁾	45

I

(Információ)

BIZOTTSÁG

Euro átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2005. március 4.

(2005/C 56/01)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam
USD USA dollár	1,3115	LVL Lett lats	0,6964
JPY Japán yen	138,33	MTL Máltai líra	0,4309
DKK Dán korona	7,4438	PLN Lengyel zloty	3,9287
GBP Angol font	0,68760	ROL Román lej	36 497
SEK Svéd korona	9,0555	SIT Szlovén tolar	239,69
CHF Svájci frank	1,5491	SKK Szlovák korona	37,884
ISK Izlandi korona	79,82	TRY Török líra	1,6732
NOK Norvég korona	8,2275	AUD Ausztrál dollár	1,6715
BGN Bulgár leva	1,9559	CAD Kanadai dollár	1,6317
CYP Ciprusi font	0,5827	HKD Hong Kong-i dollár	10,2295
CZK Cseh korona	29,665	NZD Új-zélandi dollár	1,8031
EEK Észt korona	15,6466	SGD Szingapúri dollár	2,1375
HUF Magyar Forint	242,44	KRW Dél-Koreai won	1 322,39
LTL Litván litász/lita	3,4528	ZAR Dél-Afrikai rand	7,8168

(¹) Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

Bizottsági közlemény-tervezet az összefonódási ügyek áttételéről

(2005/C 56/02)

(EGT vonatkozású szöveg)

1. E közlemény célja annak általános ismertetése, hogy milyen alapvető megfontolások állnak a 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: összefonódásokról szóló rendelet) 4. cikkének (4) és (5) bekezdése, 9. cikke és 22. cikke szerinti, az ügyek áttételére vonatkozó rendszer mögött, beleértve annak rendszerét érintő közelmúltbeli változtatásokat; továbbá annak számbavétele, hogy milyen jogi követelmények teljesítése esetén lehetségesek az áttételek, valamint azon tényezők meghatározása, amelyeket figyelembe lehet venni az áttételekről történő döntéskor. A közlemény az áttételi rendszer működésére vonatkozó gyakorlati útmutatást is ad, különös figyelemmel a rendelet 4. cikkének (4) és (5) bekezdése szerinti bejelentés előtti áttétel működésére. Az e közlemény szerinti iránymutatás *mutatis mutandis* vonatkozik az EGT-megállapodás⁽²⁾ szerinti áttételi szabályokra is.

I. BEVEZETÉS

2. Az összefonódások ellenőrzése terén a Közösség joghatóságát az összefonódásokról szóló rendelet 1. cikkének (2) és (3) bekezdései szerinti, forgalomhoz kötött kritériumok alkalmazása határozza meg. Az összefonódások vizsgálatakor a Bizottságnak és a tagállamoknak nincs párhuzamos joghatósága. Az összefonódásokról szóló rendelet sokkal inkább világos hatáskörmegosztást állapít meg. A „közösségi léptékű” összefonódások, azaz, amelyek az összefonódásokról szóló rendelet 1. cikkében meghatározott forgalmi küszöbértékeket meghaladják, a Közösség kizárólagos joghatósága alá tartoznak; a tagállamok az összefonódásokról szóló rendelet 21. cikke alapján ezekre az összefonódásokra a nemzeti versenyjogot nem alkalmazhatják. A küszöbértékek alatti összefonódások a tagállamok hatáskörében maradnak; a Bizottságnak az összefonódásokról szóló rendelet alapján nincs joghatósága ezekben az ügyekben.
3. Az összefonódó vállalkozások számára a joghatóság kizárólag előre meghatározott, forgalomhoz kapcsolódó kritériumok szerinti meghatározása jogbiztonságot teremt. Míg a pénzügyi kritériumok általában megfelelően segítik azon ügyletek besorolását, amelyek vizsgálatára a Bizottság alkalmasabb hatóság, a 4064/89/EGK tanácsi rendelet kiegészítette ezt a nagyvonalakban megállapított joghatósági rendszert egy olyan lehetőséggel, amely szerint az ügyek, a Bizottság döntése alapján, kérelemre és bizonyos kritériumok teljesülése esetén áttehetők a tagállamokhoz és fordítva.
4. Amikor az összefonódásokról szóló rendeletet először bevezették, a Tanács és a Bizottság szándékai szerint az ügyek áttétele „kivételes körülmények” fennállására szorítkozott volna, amikor az „érintett tagállam versenyre vonatkozó érdekei más módon nem lettek volna megfelelően védhetőek”⁽³⁾. Az összefonódásokról szóló rendelet elfogadása óta azonban számos változás következett be. Először is, az összefonódások ellenőrzésére vonatkozó jogszabályokat fogadtak el szinte minden tagállamban. Másodsor, a Bizottság a mérlegelési jogkörében a 9. cikk értelmében számos ügyet áttett a tagállamokhoz azokban az esetekben, amikor úgy ítélte meg, hogy az érintett tagállam jobb helyzetben van

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. Ez a rendelet újraszabályozta a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendeletet (HL L 395., 1989.12.30., 1. o. Helyesbített változat: HL L 257., 1990.9.21., 13. o.).

⁽²⁾ Lásd a 2004. június 8-i 78/2004 EGT-vegyesbizottsági határozatot (HL L 219., 2004.6.8., 13. o.).

⁽³⁾ Lásd a 4064/89/EGK tanácsi rendeletre vonatkozó megjegyzéseket [„Összefonódás-ellenőrzés az Európai Unióban”, Európai Bizottság, Brüsszel-Luxemburg, 1998., 54. o.]. Lásd még a T-119/02. sz. *Philips kontra Bizottság* ügyet [2003] EBHT II-1433. o. (M.2621 *SEB/Moulinex* ügy), 354. pont.

a vizsgálat lefolytatásához, mint a Bizottság ⁽⁴⁾. Ehhez hasonlóan számos esetben ⁽⁵⁾ több tagállam a 22. cikk szerinti közös áttétel mellett döntött, amikor érezhető volt, hogy a Bizottság van jobb helyzetben a vizsgálat lefolytatásához ⁽⁶⁾. Harmadszor, egyre több az olyan ügyek száma, amelyek nem érik el az összefonódásokról szóló rendelet 1. cikkében meghatározott küszöbértékeket, és amelyeket az EU több tagállamában is be kell jelenteni, amely folyamat valószínűleg folytatódni fog az EU bővítésével. Számos ilyen ügylet az egyes tagállamok területén túlmutató módon érinti a versenyt ⁽⁷⁾.

5. Az összefonódásokról szóló rendelet áttételi rendszerére vonatkozó módosítások célja az ügyeknek a Bizottság és a tagállamok közötti újraelosztásának megkönnyítése a szubszidiaritás elvének megfelelően úgy, hogy elvileg az adott összefonódás vizsgálatára alkalmasabb hatóság vagy hatóságok foglalkozzanak az ügyel. Ugyanakkor a módosítások meg kívánták őrizni az összefonódás-ellenőrzés 1989-ben bevezetett közösségi rendszerének alapvető sajátosságait, különösen a „one-stop shop” rendelkezést, ami a határokon átívelő hatású összefonódások versenyjogi vizsgálatára vonatkozik, valamint az összefonódások EU-n belüli többszörös bejelentésével szembeni alternatívát ⁽⁸⁾. Az ilyen többszörös bejelentések gyakran jelentős költségekkel járnak mind a hatóságok, mind a vállalkozások számára.

6. Az új ügy-újraelosztási rendszer szerint az áttételre már azelőtt is sor kerülhet, hogy az összefonódást bármely, az EU-n belüli joghatóságban bejelentették volna, ami lehetővé teszi az összefonódó vállalkozások számára, hogy lehetőség szerint minél előbb bizonyosak legyenek abban, hogy tranzakciójukat melyik joghatóság alatt fogják vizsgálni. Az ilyen bejelentés előtti áttételeknek az az előnyük, hogy csökkentik a további, különösen a késedelemből származó azon költségeket, amelyek a bejelentés utáni áttétellel kapcsolatosak.

7. A 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti, az áttételi rendszerre vonatkozó módosítások mögött az a kíváncsalom áll, hogy olyan rugalmas döntéshozatali rendszerként működjön ⁽⁹⁾, amely egyúttal biztosítja a verseny hatékony védelmét, és a lehető legnagyobb mértékben korlátozza a legkedvezőbb joghatóság kiválasztására irányuló gyakorlat lehetőségét. Mindazonáltal, különös figyelemmel a jogbiztonság fontosságára, hangsúlyozni kell, hogy az áttételek továbbra is ama általános szabály alóli kivételt jelentik, amely szerint a joghatóságot az objektívan meghatározott forgalmi küszöbértékek határozzák meg. Továbbá a Bizottság és a tagállamok – a 4. cikk (4) és (5) bekezdése, a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja és a 22. cikk ⁽¹⁰⁾ szerint – továbbra is jelentős mérlegelési jogkörrel rendelkeznek abban a tekintetben, hogy az „eredeti joghatóságuk” alá tartozó ügyeket átteszik-e, vagy elbírálnak-e olyan ügyeket, amelyek nem tartoznak az „eredeti joghatóságuk” alá. Ezért a jelen közlemény csupán általános iránymutatást ad arra, hogy mely ügyek vagy ügycsoportok alkalmasak az áttételre.

⁽⁴⁾ Tény, hogy számos közösségi léptékű összefonódás hatással van a nemzeti vagy még kisebb piacokon fennálló versenyre egy vagy több tagállamban.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ Ehhez hasonlóan, a tagállamok versenyhatóságai az Európai Versenyhatóságok Egyesületének keretében iránymutatást nyújtó ajánlást fogalmaztak meg arról, hogy milyen elvek mentén kezeljék a nemzeti versenyhatóságok azokat az ügyeket, amelyek az összefonódásokról szóló rendelet 22. cikke alapján a közös áttételre alkalmasak – *Az összefonódásokról szóló rendelet 22. cikkének a nemzeti versenyhatóságok általi alkalmazására vonatkozó elvek az Európai Versenyhatóságok hálózatában*.

⁽⁷⁾ Míg az 1. cikk (3) bekezdésének 1997-es bevezetése néhány ügyet az összefonódásokról szóló rendelet hatálya alá vont, sok így is azon kívül maradt. Lásd a Bizottság 2001. december 11-i zöld könyvének 21. és köv. bekezdéseit (COM(2001) 745 végleges).

⁽⁸⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (11), (12) és (14) preambulumbekendését.

⁽⁹⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (11) preambulumbekendését.

⁽¹⁰⁾ Mindazonáltal lásd a 14. lábjegyzetet. Emellett meg kell jegyezni, hogy a 4. cikk (5) bekezdése szerint a Bizottság nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel arra vonatkozóan, hogy elfogadjon-e vagy sem egy eredetileg a hatáskörébe nem tartozó ügyet.

II. AZ ÜGYEK ÁTTÉTELE

Irányadó elvek

8. Az összefonódások ellenőrzésének az összefonódásokról szóló rendelet által bevezetett rendszere, ideértve az ügyeknek a Bizottság és a tagállamok közötti újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, összhangban állnak az EK-Szerződés által előírt szubszidiaritás elvével⁽¹¹⁾. Az ügyek áttételére vonatkozó döntéseknek megfelelően figyelembe kell venniük a szubszidiaritás elvének minden aspektusát ebben az összefüggésben, különösen azt, hogy az összefonódás vizsgálatát az arra alkalmasabb hatóság végezze, továbbá a „one-stop-shop” rendszerben rejlő előnyöket és a joghatósággal kapcsolatban a jogbiztonság követelményét⁽¹²⁾. Ezek a tényezők egymással kapcsolatban állnak, és súlyuk az eset sajátosságaitól függ. Mindenekelőtt, amikor arról döntenek, hogy a mérlegelési jogkörüket gyakorolva áttesznek vagy befogadnak-e egy ügyet, a Bizottságnak és a tagállamoknak szem előtt kell tartaniuk az ügylettel érintett piacokon a verseny hatékony védelmének szükségességét⁽¹³⁾.

Az alkalmasabb hatóság

9. Elvileg csak akkor kell másik versenyjogi hatóság hatáskörébe utalni az ügyet, ha utóbbi az összefonódás vizsgálatára alkalmasabb hatóság, figyelemmel az ügy különös sajátosságaira és a hatóság rendelkezésére álló eszközökre és szakértelemre. Különös figyelmet kell fordítani arra, hogy az összefonódás előreláthatólag mely földrajzi területen érinti majd a versenyt. Figyelembe lehet venni a tervezett áttétel igazgatási szükségleteit is⁽¹⁴⁾.
10. Minden bizonnyal megfontolandóbb az ügy-újraelosztás, abban az esetben, ha előreláthatólag az ügylet jelentősen befolyásolja a versenyt, és így az alapos vizsgálatot igényel.

One-stop shop

11. Az ügyek áttételére vonatkozó döntéseknek ugyancsak figyelembe kell venniük az ún. „one-stop shopból” származó előnyöket, ami az összefonódásokról szóló rendelet központi eleme⁽¹⁵⁾. A one-stop-shop-ra vonatkozó rendelkezés előnyös mind a versenyhatóságok, mind a vállalkozások számára. Amennyiben egy versenyhatóság vizsgálja az összefonódást, az általában növeli az igazgatási hatékonyságot, mivel elkerülhetővé válik a több hatóság részéről történő fellépés és az erőfeszítések szétaprózódása, valamint az ügynek – a vizsgálatra, értékelésre, valamint a lehetséges jogorvoslatokra vonatkozó – potenciálisan ellentmondásos megítélése. Ez általában a vállalkozások, különösen az összefonódó vállalkozások számára előnyös, mivel csökkenti a többszörös bejelentési kötelezettségből eredő költségeket és terheket, és kizárja ugyanazon ügyletnek különböző jogrendszerek versenyhatóságai általi párhuzamos értékeléseiből eredő, egymásnak ellentmondó döntések veszélyét.

⁽¹¹⁾ Lásd az EK-Szerződés 5. cikkét.

⁽¹²⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (11) és (14) preambulumbekendését.

⁽¹³⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet 9. cikkének (8) bekezdését; lásd még *Philips kontra Bizottság* ügyet (343. pont), ahol az EFB megjegyzi, hogy „...ugyan a 4064/89/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének első albekezdése széles körű mérlegelési jogkört biztosít a Bizottság számára abban a kérdésben, hogy átteszi-e az összefonódási ügyet vagy sem, nem teheti át az ügyet, ha a tagállam áttételre vonatkozó kérelmének vizsgálatakor pontos és ellentmondásmentes bizonyítékok alapján nyilvánvaló, hogy az áttétel nem képes hatékonyan védeni a versenyt az adott piacon.”; lásd még T-346/02. és T-347/02. sz. *Cableuropa SA kontra Bizottság* ügyet (2003. szeptember 30.; 215. pont). A Bizottság értékelésénél irányadó körülmények magukban foglalják többek között az a tény, hogy a tagállam: i. rendelkezik az összefonódás-ellenőrzés versenyjogi alapú vizsgálatára vonatkozó külön jogi normákkal, és olyan külön szervekkel, amelyek – a tagállami bírói felülvizsgálat lehetősége mellett – biztosítják e rendelkezések érvényesülését; ii. pontosan meghatározta az összefonódásból eredő versenyjogi aggályokat a tagállam érintett piacán (lásd a fentebb említett *Philips kontra Bizottság* ügyet, 346–347. pont).

⁽¹⁴⁾ Ez magában foglalja a relatív költségek, az időbeli veszteségek, a bizonytalan jogi helyzet és az ellentmondó értékelés veszélyének figyelembevételét, amely összefüggésben lehet a több hatóság által folytatott vizsgálatokkal vagy annak egy részével.

⁽¹⁵⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet 11. preambulumbekendését.

12. Ezért amennyiben lehetséges ⁽¹⁶⁾ áttétellel kell elkerülni az ügyek szétaprózódását, kivéve, ha úgy tűnik, hogy a több hatóság által párhuzamosan folytatott vizsgálat hatékonyabban biztosítja a versenyt az ügylet által érintett minden piacon. Ennek megfelelően, a 4. cikk (4) bekezdése és a 9. cikk alapján a részleges áttétel ugyan lehetséges, általában az egész ügyet (vagy legalább annak egymással összefüggő részeit) egy hatóságnak kell megvizsgálnia ⁽¹⁷⁾.

Jogbiztonság

13. Minden érdekelt szemszögéből megfelelően figyelembe kell venni a jogbiztonság követelményének fontosságát az egyes összefonódási ügyek joghatósági aspektusát illetően ⁽¹⁸⁾. Ennek megfelelően, csak akkor kerülhet sor áttételre, ha az adott esetben rendkívül meggyőző indok szól az „eredeti joghatóság” elhagyása mellett, különösen a bejelentés utáni fázisban. Ehhez hasonlóan, ha az áttételre a bejelentés előtt kerül sor, akkor, ugyanabban az ügyben, a bejelentés utáni áttételt a lehető legnagyobb mértékben el kell kerülni ⁽¹⁹⁾.
14. A jogbiztonság követelményének fontosságára az áttétel jogi kritériumaival kapcsolatban is figyelemmel kell lenni, különösen – tekintettel a szoros határidőkre – a bejelentés előtti fázisban. Ennek megfelelően az eljárás-indítás előtti áttételeket elvileg olyan esetekre kell korlátozni, amelyeknél az elejétől fogva meglehetősen biztonságosan meg lehet határozni az érintett földrajzi piac területét és/vagy a lehetséges versenyhatást, így lehetővé téve a kérelemre történő gyors döntéshozatalt.

Az ügyek áttétele: jogi követelmények és más, figyelembe veendő szempontok

A bejelentés előtti áttétel

15. A bejelentés előtti áttétel rendszerét egy, az összefonódásban érintett felek által benyújtott, indokolt beadvány indítja be. Ilyen kérelmek előterjesztésének szándéka esetén az összefonódásban érintett feleknek először a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendeletben meghatározott, irányadó jogi követelményeknek történő megfelelést kell bizonyítaniuk, és másodsorban azt, hogy a fentebb vázolt irányadó elveknek megfelel-e a bejelentés előtti áttétel.

A 4. cikk (4) bekezdése szerinti áttétel a Bizottságtól a tagállamokhoz

Jogi követelmények

16. Annak érdekében, hogy a 4. cikk (4) bekezdésének megfelelően a Bizottság áttegye az ügyet egy vagy több tagállamhoz két jogi követelménynek kell teljesülnie. Így:
- először arra utaló jelek kellene, amelyek alapján *az összefonódás jelentősen érintheti a versenyt a piacon vagy piacokon, és*
 - másodsorban, az érintett piac(ok) valamely tagállamon belül kell, hogy legyenek, és *rendelkezniük kell az elkülönült piac minden jellemzőjével.*

⁽¹⁶⁾ The EFB a *Philips kontra Bizottság* ügyben *obiter dictum* arra az álláspontra helyezkedett, hogy míg az ügyek „szétaprózódása” a 9. cikk alkalmazásának következtében lehetséges, az „mégsem kívánatos a „one-stop-shop„ elv szempontjából, amelyen a 4064/89/EK rendelet alapul”. Ezen túl az EFB ugyan elismerte, hogy fennáll a „Bizottság és a tagállamok döntései közötti ellentmondásosság, sőt még az összeférhetetlenség” lehetősége is, amely a 9. cikk szerinti áttételi rendszerből adódik, azonban nyilvánvalóvá tette, hogy az – nézete szerint – nemkívánatos (lásd a 350. és 380. pont).

⁽¹⁷⁾ Ez összhangban áll az M.2389 *Shell/DEA* és M.2533 *BP/E.ON* ügyekben hozott bizottsági döntésekkel, amelyekben az ügyeknek a leszálló ágban levő olajtermékek piacával kapcsolatos részét Németországhoz tette át. A Bizottság megtartotta az ügyeknek a felszálló ágban levő olajtermékek piacával kapcsolatos részét. Ehhez hasonlóan, az M.2706 *P&O Princess/Carnival* ügyben a Bizottság mérlegelési jogkörét gyakorolva úgy döntött, hogy az ügy egy részét nem teszi át az Egyesült Királysághoz, mivel el akarta kerülni az ügy szétaprózódását. (Lásd a Bizottság 2002. április 11-i sajtóközleményét, IP/02/552.)

⁽¹⁸⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (11) preambulumbekkezdését.

⁽¹⁹⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (14) preambulumbekkezdését. Ez természetesen feltételezi azt, hogy a felek teljes mértékben és őszintén fel kell fedniük az összes irányadó tény az eljárásindítás előtti áttételi kérelmükben.

17. Ami az *első kritériumot* illeti, a kérelmet előterjesztő feleknek tulajdonképpen azt kell bizonyítaniuk, hogy az ügylet valószínűleg jelentős hatást gyakorol valamely tagállam elkülönült piacára, és így szigorú vizsgálatot igényel. Az ilyen jelzések csak előzetes jellegűek, és nem lehetnek érdemi kihatással a vizsgálat eredményére. Míg a feleknek nem bizonyítaniuk, hogy a versenyre gyakorolt hatások előre láthatólag hátrányosak⁽²⁰⁾, addig be kell mutatniuk olyan jelzőket, amelyek általában azt sugallják, hogy az ügyletnek van valamiféle versenyre gyakorolt hatása⁽²¹⁾.
18. Ami a *második kritériumot* illeti, a kérelmet előterjesztő feleknek azt kell bizonyítaniuk, hogy a földrajzi piac(ok), amelyeken a versenyt érinti az ügylet, a leírtak (17. bekezdés) szerint csak tagállam(iak) vagy azoknál szűkebbek⁽²²⁾.

Más, figyelembe veendő szempontok

19. A jogi követelmények bizonyításán túl, annak érdekében, hogy a lehető leginkább előrelátható legyen az áttételi kérelem kérdésében hozott döntés, a kérelmet előterjeszteni szándékozó összefonódó feleknek meg kell fontolniuk, hogy megfelelőnek fogják-e tartani az ügy áttételét. Ez a fentebb említett (8–14. bekezdés) áttételi elvek vizsgálatát igényli, és különösen azt, hogy a versenyhatóság vagy hatóságok, amelyekhez az áttétel iránti kérelmet benyújtják a legmegfelelőbb hatóság az ügy eldöntésére. E célból meg kell fontolni, hogy mely földrajzi területen lesz hatással a versenyre az ügylet, és a megfelelő a nemzeti versenyhatóság (TVH) hogyan vizsgálná az ügyletet.
20. Azok a közösségi léptékű összefonódások, amelyek valószínűleg csak nemzeti vagy annál szűkebb piacon érintik a versenyt, és amelyek hatása valószínűleg, illetve amelynek gazdasági hatása csak egyetlen tagállamban⁽²³⁾ érezhető, a legmegfelelőbb ügyek az adott tagállamba történő áttételre. Ez különösen azon esetekre vonatkozik, amikor a hatás olyan távoli piacon következne be, amely nem alkotja a közös piac jelentős részét. Amíg csak egy tagállamba történik az áttétel, a „one-stop shop”-ból származó előnyök is megmaradnak.
21. Annak ellenére, hogy a nemzeti versenyre van jelentős hatással, abban a mértékben, amelyben a közösségi léptékű összefonódás határokon átnyúló jelentős hatást idéz elő, (pl. mivel egy földrajzi piacon történő összefonódás (vissza)hatással lehet más tagállamokban található földrajzi piacokra,

⁽²⁰⁾ Lásd a 16. preambulumbekendést, amely szerint „az érintett vállalkozásoknak nem kell ... bizonyítaniuk, hogy az összefonódás hatásai károsak a versenyre”.

⁽²¹⁾ Az RS formanyomtatvány szerinti „érintett piacok” létezése általában a 4. cikk (4) bekezdésében előírt követelményeknek történő megfelelést jelent. Ugyanakkor, a felek rámutathatnak olyan szempontokra, amelyek jelentőséggel lehetnek az eset verseny szempontú elemzéséhez. (piaci átfedés, vertikális integráció, stb.).

⁽²²⁾ E célból a feleknek azokat a szempontokat érdemes megfontolniuk, amelyek általában a tagállami vagy annál szűkebb piacokra jellemzőek. Ilyen különösen a termék jellemzői (pl.: alacsony értékű termék szemben a szállítási költségek jelentős mértékével), a kereslet (pl.: a tevékenységüktől távol eső fogyasztók megszerzésének befejezése) és kínálat speciális jellemzői, az árak és a piaci részesedés jelentős változása a különböző országokban, tagállami fogyasztói szokások, különböző szabályozási keretek, adózás és más jogszabályok. A Bizottság közleménye, a közösségi versenyjog szempontjából figyelembe veendő lényeges piacról további iránymutatást ad. (HL C 372., 1997.12.9., 5. o.).

⁽²³⁾ Lásd például azokat az ügyeket, amikor a Bizottság a francia hatóságokhoz tette át bizonyos elkülönült olajkészlet piacának vizsgálatát: az M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina*, és a M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine* ügyekben, az M.1030 *Lafarge/Redland* ügy, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma* ügy, az M.2760 *Nehlsen/Reihmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft* ügy, és a M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; az M.2845 *Sogecable/Canal Satelite Digital/Vias Digital* ügy.

vagy lehetséges versenyt kizáró, és így a közös piacot⁽²⁴⁾ szétaprózó hatásai lehetnek), az eset körülményeitől függően, az ilyen ügy még mindig áttehető. Mivel, ilyen körülmények között, mind a Bizottság, mind a tagállamok egyaránt megfelelő lehetőségekkel rendelkeznek és egyaránt jó helyzetben vannak az ügyek eldöntésére, széles körű mérlegelési jogkört kell biztosítani abban a kérdésben, hogy sor kerüljön-e az áttételre vagy sem.

22. Abban az esetben, amelyben a közösségi léptékű összefonódás határokon átnyúló jelentős hatást idéz elő a versenyben számos nemzeti vagy annál szűkebb piacon, ezeknek az ügyeknek a tagállamba történő áttétele az eset jellegzetes körülményeitől függ, mint például attól, hogy mekkora a valószínűsége annak, hogy az érintett piacokra jelentős hatással lesznek ügyletek, és az esettől függő, arányos, egymással ellentmondásban nem álló jogorvoslatok, vizsgálati erőfeszítésekből eredő problémákat kezelésétől. Abban az esetben, amelyben az eset több tagállamban versennyel kapcsolatos problémákat idézhet elő, és összehangolt vizsgálatot és jogorvoslati eljárást tesz szükségessé, szükségessé teheti azt, hogy a Bizottság joghatósága alá tartozzon az adott ügy egészének elbírálása⁽²⁵⁾. Más szempontból, amennyiben az ügy olyan versennyel kapcsolatos problémákat vet fel, amelyek ugyan több mint egy tagállam piacát érintik, de feltehetően nincs szükség összehangolt vizsgálatra és/vagy jogorvoslati eljárásra, az ügy áttétele megfelelő lehet. Jól körülhatárolható ügyekben⁽²⁶⁾ a Bizottság szerint még az is elfogadható, hogy az összefonódási ügyet több mint egy tagállamba tegye át, mivel az adott tagállamokban fennálló versenyfeltételekben jelentős különbségek vannak. Míg az ügy szétaprózása megfosztja az összefonódásban érintett feleket a one-stop-shop előnyeitől, ez a szempont kevésbé releváns a bejelentés előtti időszakban, mivel az érintett felektől származik az áttételi kérelem.

23. A lehetséges mértékben figyelembe kell venni, hogy nemzeti versenyhatóság vagy hatóságok, amelyekhez az ügyet vélhetően áttennék, a helyi piacokra⁽²⁷⁾ vonatkozó speciális tudással rendelkezik, vagy éppen a szektorba tartozó ügyletet készülni vizsgálni vagy már vizsgál⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Lásd a M.580 *ABB/Daimler Benz* ügyet, amelyben a Bizottság nem támogatta a 9. cikk alapján az ügy Németország áttételre vonatkozó kérelmét, mivel, az adott körülmények között, ugyan a versenyfelfogások csupán a német piacot érintették, a működés, amelynek következtében a világ legnagyobb vasúti szerelvény-gyártója jött volna létre, jelentős hatással lett volna egész Európában. Lásd még az M.2434 *Hidroeléctrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir* ügyet, ahol az ügy áttételére vonatkozó, 9. cikkben alapuló spanyol kérés ellenére, a Bizottság folytatta le a vizsgálatot és hozta meg a 8. cikk (2) bekezdésén alapuló döntést.

⁽²⁵⁾ Lásd például a M. 1383 *Exxon/Mobil* ügyet, amelyben a Bizottság lefolytatta a vizsgálatot az Egyesült Királyság azon összefonódás egy részére vonatkozó áttétel iránti kérelme ellenére, amely az észak-nyugati skót üzemanyag-eladásra vonatkozik, mivel az ügy az iparágat érintő egyedi és ellentmondásmentes jogorvoslat-csomag biztosítását igényelte.; lásd még a M.2706 *P&O Princess/Carnival* ügyet, amelyben, annak ellenére, hogy egyesült királyságbeli hatóságok a Royal Caribbean ajánlatát értékelte, a Bizottság nem járult hozzá az ügy részleges áttételéhez, amellyel elkerülhető lett az ügy szétaprózódása és biztosíthatóvá vált a működéssel érintett különböző piacok egységes vizsgálata.

⁽²⁶⁾ Lásd az M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, az M.1030, *Redland/Lafarge*, az M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ Az M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* ügyben, a Bizottság Németországba tette át az ügyet, mivel a helyi hatóságok jobban fel tudták mérni a Németországban található 85 000 eladási helyet; Hollandiába tették át az M.1060 *Vendex/KBB* ügyet, mivel jobban fel tudták mérni a helyi fogyasztói ízlést és szokásokat.; lásd még az M.1555 *Heineken/Cruzcampo* ügyet, az M.2621 *SEB/Moulinex* ügyet (amelyben a fogyasztói preferenciák és a kereskedelmi és üzleti szokások kimondottan a francia piacra vonatkoztak); az M.2639 *Compass/Restorana/Rail Gourmet/Gourmet* ügy és az M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg* ügy.

⁽²⁸⁾ Az M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* ügyben például a Bizottság áttette az ügyet, mivel a Lloyds egy olyan ajánlatban is érintett volt, ami nem esett az EKOER küszöbe alá, de az egyesült királyságbeli hatóságok e tekintetben vizsgálatot folytattak.; az M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* ügyben két ügylet miatt az eset Németországba tették át, amelyek együtt egy harmadikkal, amelyet Németországban jelentettek be, versenyproblémákat vetett fel. Az áttétel biztosította, hogy ezeket a működéseket hasonlóan kezelték. Az M.2044 *Interbrew/Bass* ügyben a Bizottság az Egyesült Királyság hatóságaihoz tette át az ügyet, mivel azok egyidejűleg vizsgálták az Interbrew's a Whitbread, egy másik söröző általi megszerzését, és ugyanazokon a piacokon tapasztalattal rendelkeztek a vizsgálatokban. Hasonló esetekre lásd az M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, az M.2234 *Metsalilitto Osuuskuunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, az M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG*, és az M.2857/M.3075–3080 *ECS/IEH* ügyeket és az Electrabel általi hat másik helyi szolgáltató megszerzését. Az M.2706 *P&O Princess/Carnival*, ügyben ugyanakkor, annak ellenére, hogy egyesült királyságbeli hatóságok már vizsgálták a rivális Royal Caribbean ajánlatát, a Bizottság nem adott helyt az áttételre irányuló kérelemnek. A Bizottság előzetes versenyproblémákat tárt fel az összefonódással érintett más tagállami piacokon, és így el kívánta kerülni az ügy szétaprózódását. (lásd a Bizottság 2002. április 11-i sajtóközleményét, IP/02/552).

A 4. cikk (5) bekezdése szerinti áttétel a tagállamoktól a Bizottsághoz

Jogi követelmények

24. A 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően csupán két jogi követelménynek kell eleget tenniük az ügyletben érintett feleknek ahhoz, hogy kérhessék az ügy Bizottsághoz történő áttételét: az ügyletnek az összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke szerinti összefonódásnak kell lennie, és az összefonódást felül lehessen vizsgálni a nemzeti versenyjogi szabályok szerint a három vagy annál több tagállamot érintő összefonódás-ellenőrzés miatt. (Lásd még a 65. és köv. és a 70. és köv. bekezdéseket).

Más, figyelembe veendő szempontok

25. A jogi követelmények bizonyításán túl, annak érdekében, hogy a lehető legelőreláthatóbb legyen az áttételi kérelem kérdésében hozott döntés, a kérelmet előterjesztési szándékozó összefonódó feleknek meg kell fontolniuk, hogy megfelelőnek fogják-e tartani az ügy áttételét. Ez a fentebb említett áttételi elvek vizsgálatát igényli, és különösen azt, hogy a Bizottság-e a megfelelőbb hatóság az ügy eldöntésére.
26. Ebben a tekintetben a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 16. preambulumbekkezdése egyértelművé teszi, hogy a Bizottsághoz történő bejelentés előtti áttétel különösen akkor helyénvaló, ha az összefonódás egynél több tagállam területét érinti. Különösen meg kell fontolni az ügyletből eredő versenyhatások földrajzi helyét, és azt, mennyire lenne megfelelő, ha a Bizottság vizsgálná a működést.
27. Különösen azt kell felmérni, hogy az ügy sajátosan határokon átnyúló sajátosságokkal rendelkezik-e, figyelemmel az olyan elemekre, mint a versenyre gyakorolt hatása, és a vizsgálati és jogérvényesítő hatáskörök, amelyeknek az ilyen hatásokra reagálniuk kell. Ebben a vonatkozásban különös figyelmet kell fordítani arra, hogy az ügynek lehet-e hatása az összefonódással érintett piac(ok) versenyére. Mindenesetre a lehetséges versenyhatásra utaló jelek csupán előzetes jellegűek⁽²⁹⁾, és nem lehet hatásuk a vizsgálat kimenetelére. A felek számára az sem szükséges, hogy a bizonyítsák a versenyre gyakorolt, valószínűleg káros hatást.
28. Azokban az ügyekben, amelyekben a piac(ok)ra gyakorolt lehetséges versenyhatás egy tagállam földrajzi területén⁽³⁰⁾ túlmutat, vagy ahol a valószínűleg érintett piacok a nemzeti határokon átnyúlnak, és az összefonódás fő gazdasági hatása ilyen piacokhoz kapcsolódik, a legmegfelelőbb a Bizottsághoz történő áttétel. Ezekben az ügyekben, mivel a versenydinamika a nemzeti határokon átnyúló, és így több országra kiterjedő vizsgálati erőfeszítések és jogérvényesítési hatáskörök szükségesek, valószínűleg a Bizottság van a legmegfelelőbb helyzetben a vizsgálat lefolytatására.

⁽²⁹⁾ Az RS formanyomtatvány szerinti „érintett piacok” létezése általában elégséges. Mindazonáltal a felek rámutathatnak olyan szempontokra, amelyek szükségesek az ügy verseny-elemzéséhez (piaci átfedés, vertikális integráció, stb).

⁽³⁰⁾ Lásd a hét tagállam által közösen a Bizottsághoz intézett áttételi kérelmet egy, a világpiacon érintő ügyletben (M.2738 GE/Unison ügy), és hét tagállam által közösen a Bizottsághoz intézett áttételi kérelmet egy, a nyugat-európai piacot érintő ügyletben (M.2698 Promatech/Sulze ügy). Lásd még a „Az összefonódásokról szóló rendelet 22. cikkének tagállami versenyhatóságok által történő alkalmazása az EVH keretében”, 11. bek.; a dokumentumot az Európai Versenyhatóság (EVH) adta ki.

29. A Bizottság valószínűleg jobb helyzetben van azon ügyek megítélésére (beleértve a vizsgálatot, értékelést és a lehetséges jogorvoslatokat), amelyekben több EU-országban található több nemzeti vagy annál szűkebb piacon merülnek fel lehetséges versenyproblémák⁽³¹⁾. Figyelembe véve az egységes és hatékony követelményét a különböző országokban, a megfelelő vizsgálati hatáskör és versenyproblémákra alkalmazott egységes jogorvoslat követelményét, a Bizottság van minden bizonnyal a legjobb helyzetben az ilyen esetek vizsgálatára.
30. A 4. cikk (4) bekezdésével kapcsolatban mondottakhoz hasonlóan, annak megítélése, hogy az eset alkalmas-e az áttételre, az eset sajátos körülményein múlik, annak ellenére, hogy az ugyan csak egy nemzeti piac versenyére van jelentős hatással, mégis lehetséges, hogy jelentős határokon átnyúló hatásokat vált ki. Így, ilyen körülmények között, mind a Bizottság, mind a tagállamok egyenlő mértékben alkalmasak az ilyen ügyek vizsgálatára, és széles körű mérlegelési jogkört kell biztosítani annak eldöntéséhez, hogy az ügy áttételére sor kerül vagy sem.
31. A lehető legalaposabban meg kell fontolni azt is, hogy a Bizottság megfelelő apparátussal rendelkezik-e az ügy megfelelő vizsgálatához, különös tekintettel az olyan szempontokra, mint megfelelő szakértelem vagy a szektorban szerzett korábbi tapasztalat. Minél nagyobb annak lehetősége, hogy az összefonódás egy tagállam területén túli versenyhatással lesz, annál valószínűbb, hogy a Bizottság megfelelőbb rendelkezik apparátussal a vizsgálat lefolytatására, különösen, ami a ténymegállapító és jogértékelő hatásköröket illeti.
32. Végül az összefonódásban érintett felek előadhatják, hogy ugyan nyilvánvalóan hiányzik a versenyre gyakorolt hatás, a működés vizsgálatát valamilyen meggyőző érv miatt a Bizottság végezze, különös tekintettel olyan szempontokra mint több tagállamban indított eljárás miatti költségek és késedelem⁽³²⁾.

A bejelentés utáni áttételek

A 9. cikk szerinti áttétel a Bizottságtól a tagállamokhoz

33. A 9. cikk alapján a tagállamnak két lehetősége van arra, hogy a Bizottsághoz történő bejelentés után kérje az ügy áttételét: nevezetesen a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja és a 9. cikk (2) bekezdésének b) pontja.

9. cikk (2) bekezdésének a) pontja

Jogi követelmények

34. A 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti áttételhez a következő jogi követelményeket kell teljesíteni. Az összefonódásnak:
- i. *a piacon fennálló versenyt jelentősen veszélyeztetnie kell; és*
 - ii. *a kérdéses piacnak a kérelmet előterjesztő tagállamban kell lennie, és rendelkeznie kell az elkülönült piac minden sajátosságával.*
35. Ami az *első kritériumot* illeti, tulajdonképpen a kérelmet előterjesztő tagállamnak kell bizonyítania egy előzetes vizsgálat alapján, hogy valós kockázata van annak, hogy az ügylet a versenyre káros hatással lesz, és így, az szigorú vizsgálatot igényel. A lehetséges, jelentős káros hatásokról szóló előzetes jelzések *első látásra elfogadható* bizonyítékok, de nem lehetnek hatással teljes vizsgálat kimenetelére.

⁽³¹⁾ Ilyen eset lehet, például, az érintett piacok működésével összefüggésben, hogy míg a nemzeti (vagy a versenyértékelés szempontjából annál szűkebb) piacokat a közös európai vagy világmárkák, a közös európai és az egész világra kiterjedő szerzői jogok vagy a központosított előállítás és eladás, legalább ebben a mértékben, az ilyen központosított előállítás és eladás hatással van jogorvoslati eszközökre.

⁽³²⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet 12. és 16. preambulumbekendéseit.

36. Ami a *második kritériumot* illeti, a tagállamnak azt kell bizonyítania, hogy a fent leírt (35. bekezdés) ügylet által érintett verseny olyan földrajzi piac(ok)at érint, amelyek nemzetiek vagy annál szűkebb(ek) ⁽³³⁾.

Egyéb figyelembe veendő szempontok

37. A jogi követelmények bizonyításán túl, annak érdekében, hogy minél inkább előrelátható legyen az áttételi kérelem kérdésében hozott döntés, más szempontokra is figyelemmel kell lenni, annak érdekében, hogy megfelelőnek fogják-e tartani az ügy áttételét. Ez a fentebb említett áttételi elvek vizsgálatát igényli, és különösen azt, hogy a versenyhatóság vagy hatóságok, amelyek az áttétel iránti kérelmet benyújtják a legmegfelelőbb hatóság(ok) az ügy eldöntésére. E célból meg kell fontolni, hogy mely földrajzi területen lesz hatással a versenyre az ügylet, és a megfelelő apparátussal rendelkezik-e a nemzeti versenyhatóság a működés vizsgálatára. (Lásd fentebb a 19–23. bekezdéseket.)

9. cikk (2) bekezdésének b) pontja

Jogi követelmények

38. A 9. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti áttételhez a tagállamnak vagy tagállamoknak a következő két jogi követelményt kell teljesíteniük. Az összefonódásnak:

- i. *hatással kell lennie a versenyre egy piacon; és*
- ii. *a kérdéses piacnak a kérelmet benyújtó tagállamon belül kell lennie, annak az elkülönült piac minden tulajdonásával rendelkeznie kell, és nem lehet a közös piac jelentős része.*

39. Ami az első kritériumot illeti, a kérelmet előterjesztő tagállamnak bizonyítania kell, egy előzetes elemzés alapján, hogy az összefonódás valószínűleg érinti a versenyt egy piacon. A lehetséges, jelentős káros hatásokról szóló előzetes jelzések *első látásra elfogadható* bizonyítékok, de nem lehetnek hatással teljes vizsgálat kimenetelére.

40. Ami a *második kritériumot* illeti, a kérelmet előterjesztő tagállamnak nemcsak azt kell bizonyítania, hogy a működéssel érintett piac a fentebb leírtak (38. bekezdés) szerint elkülönült piacnak minősül egy tagállamon belül, hanem azt is, hogy a kérdéses piac nem jelentős része a közös piacnak. Ebben a vonatkozásban a korábbi tapasztalatok és az esetjog alapján ⁽³⁴⁾, úgy tűnik, hogy ezek a helyzetek a szűk földrajzi területeken levő, egy tagállamban levő piacokat érintenek.

⁽³³⁾ Lásd a Bizottság közleményét a közösségi versenyjog alkalmazásában a releváns piac fogalmáról (HL C 372., 1997.12.9., 5. o.).

⁽³⁴⁾ Lásd a Bizottság 9. cikk (2) bekezdésnek b) pontja szerinti betérjesztéseit, amelyekben elrendelte az áttételt: az M.2446, *Govia/Connex South Central* ügyben, amelyben a működés az egyesült királyságbeli London/Gatwick-Brighton térséget pontosan meghatározható vasút-vonalain levő versenyt érintette.; az M.2730, *Connex/DNVBVG* ügyben, amelyben a szászországi Riesa (Németország) térségének helyi tömegközlekedési szolgáltatási versenyét érintette az ügylet; és az M. 3130, *Arla Foods/Express Diaries* ügyben, amelyben az ügylet az üveges tejet házhoz vivők piacát érintette az Egyesült Királyság londoni, yorkshire-i és lancashire-i régióiban. A közös piac nem meghatározó része meghatározásának szempontjából némi iránymutatást ad az EK-Szerződés 82. cikkével alkalmazásával kapcsolatos esetjog. Abban az összefüggésben az Európai Bíróság elég széles körben határozta meg, hogy mi számíthat a közös piac jelentős részének, igénybe véve – többek között – tényvizsgálatokat is. Az esetjogban található volt olyan, tulajdonképpen gyakorlati szempont által meghatározott kritérium, mint a „az adott termék előállításának és fogyasztásának szerkezete és nagysága, csakúgy mint az eladók és a vevők szokásai és lehetőségei”, lásd a 40/73 ügyet, *Suiker Unie/Commission*, 1975, ECR 1663. Lásd ugyancsak a C-179/90 ügyet, *Porto di Genova*, 1991, ECR 5889, ahol a genovai kikötőt mint a közös piac jelentős részét határozták meg. A Bíróság esetjogában leszögezte, hogy több különálló piac együttvéve már a közös piac jelentős részének számíthat. Lásd például a C-323/93 ügyet, *Centre d'insémination de la Crespelle*, 1994, ECR I-5077 17. bek., amelyben a Bíróság kijelentette, „Ebben az ügyben azzal, hogy a mesterséges megtermékenyítési központok működését engedélyköteles tevékenységé tette, azzal a kikötéssel, hogy mindegyik központnak kizárólagos működési joga van egy meghatározott területen belül, a nemzeti törvényhozás kivételes jogokat biztosított. Így a vállalkozásoknak biztosított, területileg behatárolt folyamatos monopóliumok sorozata összességében egy tagállam teljes területére kiterjedően, a nemzeti szabályok révén, uralkodó helyzetet teremtenek, a Szerződés 86. cikke szerint, a közös piac egy jelentős részén.”.

41. Amennyiben ezek a feltételek teljesülnek, a Bizottság köteles áttenni az ügyet.

A 22. cikk szerinti áttétel a tagállamoktól a Bizottsághoz

Jogi követelmények

42. A 22. cikk alapján történő, a tagállam(ok)tól a Bizottsághoz történő áttételhez két jogi követelménynek kell teljesülnie. Az összefonódásnak:
- i. először, *hatással kell lennie a tagállamok közötti kereskedelemre; és*
 - ii. másodsor, *a kérelmet előterjesztő tagállam vagy tagállamok területén veszélyeztetnie kell a versenyre gyakorolt jelentős mértékben hatással.*
43. Ami az *első kritériumot* illeti, az az összefonódás elégtí ki ezt a követelményt, amely valószínűleg felismerhető hatással van a tagállamok közötti kereskedelem rendszerére ⁽³⁵⁾.
44. Ami a *második kritériumot* illeti, a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint az áttevő tagállam vagy tagállamok tulajdonképpen azt köteles(ek) bizonyítani, egy előzetes vizsgálat alapján, hogy valódi kockázata van annak, hogy az ügylet jelentőse mértékben káros hatással van a versenyre, és így szigorú vizsgálatot igényel. Az ilyen lehetséges, jelentős káros hatásokról szóló előzetes jelzések *első látásra elfogadható* bizonyítékok, de nem lehetnek hatással teljes vizsgálat kimenetelére.

Más, figyelembe veendő szempontok

45. Mivel a bejelentés utáni, Bizottsághoz történő áttételek többletköltséggel és késedelemmel járhat az összefonódásban érintett feleknek, ezeket általában olyan esetekre kell korlátozni, amelyekben előreláthatóan valódi negatív hatással járó kockázatot jelentenek a tagállamok közötti versenyben és kereskedelemben, és amelyeket előreláthatólag legjobban közösségi szinten lehet vizsgálni ⁽³⁶⁾. Azok az ügycsoportok, amelyek a 22. cikk szerint a leginkább megfelelőek a Bizottsághoz történő áttételhez, a következők:
- Ügyek, amelyek komoly versenyproblémákat vetnek földrajzilag a nemzetieknél szélesebb piacokon, vagy, amelyekben az előreláthatólag érintett piacok szélesebbek, mint a nemzeti, és, amelyekben az összefonódás fő gazdasági hatása ilyen piacokhoz köthető.
 - Ügyek, amelyekben olyan komoly versenyproblémák vetődnek fel, amelyek az EU-országokon belül található nemzeti vagy annál szűkebb piacok egész sorát érinti, olyan körülmények között, amikor követelmény az eset egységes megítélése (a jogorvoslatokat illetően, de, bizonyos esetekben, a vizsgálati erőfeszítéseket illetően is), és ahol az összefonódás fő gazdasági hatása ilyen piacokhoz köthető.

III. AZ ÁTTÉTELI RENDSZER MŰKÖDÉSE

A. AZ ÁTTÉTELI RENDSZER ÁTTEKINTÉSE

46. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet tartalmazza az áttételi rendszer működésére vonatkozó jogi szabályokat. A 4. cikk (4) bekezdése, a 4. cikk (5) bekezdése, valamint a 9. és 22. cikk tartalmazza a Bizottság által a tagállamhoz illetve a tagállamtól a Bizottsághoz történő áttételhez szükséges lépések részletes szabályait.

⁽³⁵⁾ Lásd még analógiaként, a Bizottság a Szerződés 81. és 82. cikke szerinti kereskedelemre gyakorolt hatás fogalmának jelenségéről szóló Közleményét. (HL C 101., 2004.4.27., 81. o.).

⁽³⁶⁾ Lásd a hét tagállam által közösen a Bizottsághoz intézett áttételi kérelmet egy, a világpiacot érintő ügyletben (M.2738 GE/Unison ügy), és hét tagállam által közösen a Bizottsághoz intézett áttételi kérelmet egy, a nyugat-európai piacot érintő ügyletben (M.2698 Promatech/Sulze ügy). Lásd még a „Az összefonódásokról szóló rendelet 22. cikkének tagállami versenyhatóságok által történő alkalmazása az EVH keretében”, 11. bek.; a dokumentumot az Európai Versenyhatóság (EVH) adta ki.

47. Mind a négy alkalmazandó, áttételre vonatkozó szabály önálló áttételi eljárásrendet biztosít bármely típusú összefonódási esetre. A rendelkezések az alábbiak szerint csoportosíthatók:
- a) Bejelentés előtti áttételek:
 - i. a Bizottság által a tagállamokhoz történő áttétel (4. cikk (4) bekezdés);
 - ii. a tagállamok által a Bizottsághoz történő áttétel (4. cikk (5) bekezdés);
 - b) Bejelentés utáni áttételek:
 - i. a Bizottság által a tagállamokhoz történő áttétel (9. cikk);
 - ii. a tagállamok által a Bizottsághoz történő áttétel (22. cikk).
48. A jelen közleményhez I. számú mellékletként csatolt folyamatábrák grafikus formában magyarázzák a 4. cikk (4) és (5) bekezdéseiben valamint a 9. és 22. cikkek szerinti áttétel során követendő egyes eljárási lépéseket.

Bejelentés előtti áttételek

49. Bejelentés előtti áttételt csak az érintett vállalkozás kérhet⁽³⁷⁾. Az érintett vállalkozás köteles igazolni, hogy az összefonódás kimeríti-e a 4. cikk (4) bekezdésében (azaz, hogy az összefonódás közösségi léptékű, de jelentősen befolyásolhatja a versenyt egy tagállamon belüli elkülönült piacon) vagy a 4. cikk (5) bekezdésében (azaz, hogy bár az összefonódásnak nem Közösségi léptékű, de legalább három tagállam nemzeti versenyjoga alapján felülvizsgálat tárgyát képezheti) foglaltakat. Az érintett vállalkozás ezt követően eldöntheti, hogy RS formanyomtatvány kitöltésével, indoklással ellátott kérelemben kérelmezi-e az áttételt a Bizottsághoz, vagy a Bizottság által a tagállamhoz. A kérelmet a Bizottság haladéktalanul megküldi minden tagállam részére. Az eljárás további része a 4. cikk (4) bekezdésének vagy a 4. cikk (5) bekezdésének alkalmazhatóságától függően különböző lehet.
- A 4. cikk (4) bekezdése szerint az érintett tagállam(ok)⁽³⁸⁾ számára a kérelem benyújtásától számított 15 munkanap áll rendelkezésre a beadvánnyal kapcsolatban beleegyezésük megadására vagy annak elutasítására. A tagállam részéről a hallgatás beleegyezésnek minősül⁽³⁹⁾. Amennyiben a tagállam vagy valamely más érintett állam hozzájárul az áttételhez, Bizottság számára további, mintegy 10 munkanapból álló időszak áll rendelkezésére (összesen tehát mintegy 25 munkanap attól a naptól, hogy az RS formanyomtatványt a Bizottság kézhez vette), amely alatt eldöntheti, hogy átteszi-e az ügyet. A Bizottság részéről a hallgatás beleegyezésnek minősül. A Bizottság beleegyezése esetén az ügy (vagy annak egyes részei) az érintett vállalkozás kérelmének megfelelően áttételre kerül egy (vagy több) tagállamhoz. Az áttételt követően az ügy áttett részére az érintett tagállam saját hazai jogát alkalmazza⁽⁴⁰⁾. A 9. cikk (6)–(9) bekezdései alkalmazandók.

⁽³⁷⁾ Az „érintett vállalkozás” kifejezés kiterjed a „személyekre” is, a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelemben.

⁽³⁸⁾ Az érintett tagállam vagy tagállamok azok lehetnek, amelyek az RS formanyomtatványon ügy szerepelnek, mint amelyekhez a kérelem pozitív elbírálása esetén az ügy áttételre kerül.

⁽³⁹⁾ Ez az összefonódásokról szóló rendelet által szabályozott áttételi eljárások működésének alapvető jellemzője. Az eljárás módja lehet a „hallgatólagos beleegyezés” vagy „el nem utasítás”, amely azt jelenti, hogy a döntéshozatalnak a Bizottság vagy a tagállam részéről történt elmulasztását helybenhagyó döntésként kell értelmezni. Ez az eljárási mód megjelenik már a 4064/89/EGK számú rendeletben is, annak 9. cikkének (5). Bekezdésében. Ugyanezt tartalmazza a 4. cikk (4) bekezdése (második és negyedik albekezdések), a 4. cikk (5) bekezdése (negyedik albekezdés), a 9. cikk (5) bekezdése és a 22. cikk (3) bekezdése (első albekezdés utolsó mondata). A hallgatólagos beleegyezés alkalmazása azonban nem alkalmazható akkor, ha a valamely tagállam úgy dönt, hogy csatlakozik a 22. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott kérelemhez.

⁽⁴⁰⁾ A 4. cikk (4) bekezdése lehetővé teszi az összefonódással érintett felek számára hogy teljes vagy részleges áttételt kérjenek. A Bizottság és a tagállamok kötelesek a kérelemnek teljes mértékben helyt adni, vagy azt elutasítani és annak tárgyát nem módosíthatják például úgy, hogy csak az eset egyes részeinek vonatkozásában rendelnek el áttételt, ellentétben a kérelemmel, amely a teljes ügy áttételére vonatkozott. Ha az áttétel iránti kérelem valóban csak az ügy egyes részeire vonatkozott, az érintett tagállam nemzeti versenyjoga alapján dönt az ügy áttett részeiben. Az eset fennmaradó részeiben az összefonódásokról szóló rendelet alkalmazandó a rendes eljárásban, és az érintett vállalkozás köteles lesz az összefonódás áttétellel nem érintett részeit a CO formanyomtatvány kitöltésével bejelenteni, az összefonódásokról szóló rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint. Ezzel ellentétben, amennyiben az egész ügy valamely tagállamhoz áttételre kerül, a 4. cikk (4) bekezdésének utolsó albekezdése szerint a Bizottság felé az ügyet már nem kell bejelenteni. Az ügyet a Bizottság nem vizsgálja. Az érintett tagállam saját nemzeti jogát alkalmazza az ügy egészére; más tagállam a továbbiakban saját nemzeti jogának alkalmazására a kérdéses összefonódás vonatkozásában nem jogosult.

- A 4. cikk (5) bekezdése szerint az érintett tagállamok ⁽⁴¹⁾ számára a kérelem benyújtásától számított 15 munkanap áll rendelkezésre a beadvánnyal kapcsolatban beleegyezésük megadására vagy annak elutasítására. Ennek eltéréssel a Bizottság ellenőrzi, hogy az áttételt olyan tagállam utasította-e el, amely az összefonódás saját hazai versenyjoga alapján történő kivizsgálására illetékes lenne. Amennyiben a kérelmet egyetlen illetékes tagállam sem utasította el, az ügyet úgy kell tekinteni, hogy közösségi jelentőséget kap, ezért a Bizottság elé kerül, amelynek az ügyben kizárólagos joghatósága lesz. A felek kötelessége bejelenteni az ügyet a Bizottságnak, a CO formanyomtatvány kitöltésével. Egyébként, ha a kérelmet egy vagy több illetékes tagállam is elutasította, a Bizottság az elutasításról haladéktalanul értesíti valamennyi tagállamot és az érintett vállalkozást, és az áttételi eljárás befejeződik. Ebben az esetben a felek az ügyek bejelentésére alkalmazandó hazai szabályai szerint kötelesek eljárni.

Bejelentés utáni áttételek

50. A 9. cikk (2) bekezdése és a 22. cikk (1) bekezdése szerint, bejelentés utáni áttételre a tagállamok saját elhatározásából vagy akkor kerül sor, ha erre a Bizottság őket a 9. cikk (2) bekezdése és a 22. cikk (5) bekezdése alapján felhívja. Az eljárás további része attól függően különböző lehet, hogy az áttételt a Bizottság indította, vagy éppen a Bizottsághoz történő áttételt kezdeményezték.

- A 9. cikk szerint a tagállam kérheti, hogy a Bizottság tegye át hozzá a Közösségi léptékű bíró összefonódási ügyet, vagy annak egy részét amennyiben azt a Bizottság elé terjesztették és amely vélhetően jelentős mértékben befolyásolja az érintett tagállam piacának valamely területén folyó versenyt (9. cikk (2) bekezdésének a) pontja), vagy amely a közös piacnak jelentős részét nem képező elkülönült piacot érint (9. cikk (2) bekezdésének b) pontja). A kérelmet attól a naptól számított 15 munkanapon belül kell benyújtani, amelyen a tagállam kézhez vette a CO formanyomtatványt. A Bizottság először köteles a jogi feltételek fennállását igazolni. Ezt követően dönthet az ügy vagy annak egy része áttételéről, saját adminisztratív mérlegelési hatáskörben eljárva. Amennyiben az áttételre irányuló kérelmet a 9. cikk (2) bekezdés b) pontja szerint terjesztették elő a Bizottság (mérlegelési jogkör nélkül) köteles az áttételt elrendelni, amennyiben a jogi feltételek fennállnak. A döntést az ügy bejelentését követő 35 munkanapon belül kell meghozni, illetve 65 munkanapon belül, amennyiben az eljárást a Bizottság kezdeményezte ⁽⁴²⁾. Amennyiben az áttétel megtörtént, az érintett tagállam saját hazai versenyjogát alkalmazza, és csak a 9. cikk (6) bekezdésének és a 9. cikk (8) bekezdésének van alárendelve.
- A 22. cikk szerint a tagállam kérheti, hogy a Bizottság vizsgálja meg az olyan összefonódást, amely nem közösségi léptékű, a tagállamok közötti kereskedelmet azonban érinti, és jelentős mértékben befolyásolhatja a saját területén folyó piaci versenyt. A kérelmet az ügy hazai bejelentését követő 15 munkanapon belül kell előterjeszteni, illetve amennyiben az ügy kötelező bejelentése nincsen előírva, a határidőt az összefonódásról az érintett tagállam „tudomására hozás” napjától kell számítani ⁽⁴³⁾. A Bizottság minden tagállam részére eljuttatja a kérelmet. Bármely más tagállam csatlakozhat a kérelemhez ⁽⁴⁴⁾ attól a naptól számított 15 munkanapon belül, amelyen az alapkérelmet kézhez vette. A nemzeti jogok által a vállalati összefonódásokra meghatározott valamennyi határidő felfüggesztésre kerül, amíg döntés születik megvizsgálásának helyszínéről; a tagállam azonban a

⁽⁴¹⁾ Azaz azok, akik az eset saját nemzeti versenyjoguk elbírálására illetékesek lennének, amennyiben az áttételre nem kerülne sor. Az „eset elbírálására való illetékesség” értelmezésére ld. az alábbi B5 szakaszt.

⁽⁴²⁾ Azon ügyek vonatkozásában, ahol a Bizottság az előkészítő lépéseket 65 napon belül teszi meg, ld. a 9. cikk (4) bekezdés b) albekezdését és a 9. cikk (5) bekezdését.

⁽⁴³⁾ A „tudomására hozás”, a 22. cikk szóhasználata, amely alatt a jelen szövegösszefüggésben annak előzetes megállapításához elégséges információ átadását jelenti, amely az áttétel iránti kérelem 22. cikk szerinti feltételei fennállásának megítéléséhez szükséges.

⁽⁴⁴⁾ Meg kell jegyezni, hogy a 22. cikk feljogosítja a tagállamot arra, hogy csatlakozzon a kezdeti kérelemhez akkor is, ha az összefonódásról még nem kapott tájékoztatást. Természetesen a tagállamok ezt nem tudják megtenni, ha az összefonódással érintett felektől nem kapják meg a szükséges információt már akkor, amikor a Bizottság tájékoztatja azokat, hogy valamely másik tagállam áttétel iránti kérelmet terjesztett elő. Függetlenül attól, hogy a tagállam képes-e kapcsolatba lépni az összefonódással érintett felekkel annak érdekében, hogy megállapítsa, azok vajon illetékesek-e valamely egyedi ügylet megvizsgálására, az ügyet bejelentő felek arra kapnak biztatást, hogy amennyiben ez lehetséges, ügyüket az összes illetékes tagállam előtt egyidejűleg terjesszék be.

nemzeti határidők felfüggesztését ezen 15 munkanapos időszak alatt megszüntetheti amennyiben tájékoztatja a Bizottságot és a vállalati összefonódással érintett feleket, hogy nem kíván a kérelemhez csatlakozni. Legkésőbb ezen 15 munkanapos időszakot követő 10 munkanappal a Bizottság köteles arról határozni, hogy átveszi-e az ügyet a kérelmező tagállam(ok)tól. Ha a Bizottság a joghatóságot átveszi, a kérelmező tagállam(ok)ban folyó hazai eljárást megszüntetik és a Bizottság a kérelmező állam(ok) nevében a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 22. cikkének (4) bekezdése szerint megvizsgálja az ügyet⁽⁴⁵⁾. Az áthelyezést nem kérelmező államok az ügyben továbbra is hazai joguk szerint járnak el.

51. A jelen közlemény következő része a rendszer számos részlemére összpontosít, különösen azzal a céllal, hogy eligazítást adjon olyan vállalkozások számára, amelyek bejelentés megtételét megelőző áttétel iránti kérelem előterjesztését fontolgatják, vagy olyan ügyletekben vesznek részt, amelyek bejelentés utáni áttétel tárgyát képezhetik.

B. AZ ÁTTÉTEL MŰKÖDÉSÉNEK RÉSZLETSZABÁLYAI

52. A jelen közlemény ezen része eligazítást nyújt az áttételi rendszer működésének a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 4. cikk (4) bekezdés, a 4. cikk (5) bekezdései, a 9. és 22. cikkei egyes vonatkozásaiban.

1. A versenyhatóságok rendszere

53. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendeletben foglalt eljárásokat a Bizottság folytatja le, állandó szoros együttműködésben a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival (nemzeti versenyhatóságok vagy „TVH-k”), a vállalati összefonódás ellenőrzéséről szóló rendelet 19. cikk (2) bekezdése szerint. A Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok közötti, valamint a nemzeti versenyhatóságok egymás közötti együttműködés és párbeszéd az összefonódásokkal kapcsolatos, a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet által szabályozott áttételi rendszer hatálya alá eső ügyekben különösen fontos.
54. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 14. preambulumbekzdése szerint a Bizottság és Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok együttesen egy hatósági hálózatot alkotnak, hatásköreiket szoros együttműködésben gyakorolva, az információcserére és a konzultációra vonatkozó hatékony rendelkezéseket felhasználva, annak biztosítása céljából, hogy az ügyet a legmegfelelőbb hatóság kezelje, a szubszidiaritás alapelveire figyelemmel, oly módon, hogy a lehető legnagyobb mértékben biztosítsák egy adott összefonódás többszöri bejelentésének elkerülését.
55. A hatósági hálózatnak biztosítania kell az összefonódási ügyek fenti, II. szakaszban foglalt alapelveknek megfelelő újraelosztását. Ez jelenti egyrészt a bejelentés előtti áttétel működésének elősegítését, másrészt – az előre látható mértékben – olyan rendszer felállítását, amelyben az esetleges bejelentés utáni áttételi kérelmek azonosítása a lehető legrövidebb időn belül megtörténhet⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Amikor a 22. cikknek megfelelően a Bizottság a tagállam vagy tagállamok képviselőjében megvizsgálja az összefonódást, az EGKFR 6. és 8. cikkei alapján minden érdemi kérdésben döntést hozhat. Ezt a rendelet 22. cikkének (4) bekezdése tartalmazza. Figyelembe kell venni, hogy a Bizottság az erre irányuló kérelmet előterjesztő tagállamok képviselőjében vizsgálja meg az összefonódást. A cikket tehát úgy kell értelmezni, hogy az összefonódás hatását az érdekelt tagállamok területén belül vizsgálja. A Bizottság nem fogja megvizsgálni az összefonódás hatását azon tagállamokon belül, amelyek nem csatlakoztak a kérelemhez, ha csak ez a vizsgálat szükséges annak értékeléséhez, hogy a kérelmet előterjesztő tagállamokon belül milyen hatása lesz az összefonódásnak. (pl. ahol a földrajzi piac határa túlnyúlik a kérelmező tagállam(ok) területén).

⁽⁴⁶⁾ Egy áttétel iránti kérelem lehetőségéről való előzetes tudomásszerzés befolyásolhatja a Bizottságot például valamely, az összefonódásokról szóló rendelet 7. cikke (3) bekezdése alapján történő felfüggesztésre irányuló kérelem jóváhagyásáról szóló döntés meghozatala során.

56. A 4. cikk (4) bekezdés és a 4. cikk (5) bekezdés szerint a Bizottság „haladéktalanul”⁽⁴⁷⁾ továbbítja az érintett vállalkozás indoklással ellátott kérelmeit. A Bizottság törekszik arra, hogy a benyújtástól vagy a kézhezvételtől számított egy munkanapon belül az ilyen dokumentumokat továbbítsa. A hatósági hálózaton belüli információk cseréje többféle eszközön keresztül valósul meg, amelyek a körülményektől függően lehetnek: e-mail, posta, futár, fax vagy telefon. Fontos megjegyezni, hogy a bizalmas vagy titkos információk cseréje biztosított e-mail vagy más védett kommunikációs eszköz igénybevételével történik a kapcsolattartók között.
57. A hatósági hálózat valamennyi tagja, köztük a Bizottság és minden nemzeti versenyhatóság, azok tisztviselői és más alkalmazottai, és egyéb, ezen hatóságok felügyelete alatt dolgozó más hivatalnokok, valamint a tagállamok hatóságainak köztisztviselői a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 17. cikkében foglalt szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alatt állnak. Ezek a személyek nem fedhetnek fel a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet alkalmazása során szerzett, nem közlésre szánt információkat, kivéve, ha az ilyen információt szolgáltató természetes vagy jogi személy a nyilvánosságra hozatalhoz hozzájárult.
58. A hatósági hálózaton belüli megbeszélések és információcsere a hatósági jogérvényesítő szervek közötti ügy, és nem érinti a cégekre – közösségi vagy nemzeti jog alapján – háruló jogokat vagy kötelezettségeket. Minden versenyhatóság teljes mértékben felelős marad annak biztosításáért, hogy az előtte folyó ügyekben a megfelelő eljárás követelményei megfelelő figyelmet kapjanak.

2. A bejelentés előtti áttételi rendszer elindítása; a kérelmet benyújtó felek által szolgáltatott információ

59. Az áttételi rendszer megfelelő és olajozott működéséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy a kérelmet benyújtó felek szükség esetén bármikor teljes és pontos információt szolgáltatassanak, a megfelelő időben és a leghatékonyabb módon. Arra vonatkozóan a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló 802/2004/EK rendelet (a továbbiakban: a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet) és az RS formanyomtatvány⁽⁴⁸⁾ tartalmaz jogi szabályozást, hogy milyen információt kell szolgáltatni és melyek a helytelen, hiányos vagy félrevezető információk szolgáltatásának következményei.
60. Az RS formanyomtatvány tartalmazza, hogy minden, indoklással ellátott kérelemben szereplő információnak helytállóan és teljesnek kell lennie. Ha a felek helytelen vagy hiányos információkat szolgáltatnak, a Bizottság jogosult vagy határozatot elfogadni a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontja alapján (ha a vizsgálat során tudomására jut a 4. cikk (5) bekezdése szerinti feltételek nem teljesítése), vagy jogosult visszavonni bármely, a 4. cikk (5) bekezdése szerint elrendelt áttételt követően a 6. vagy a 8. cikk szerint meghozott döntését. a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 6. cikk (3) bekezdés a) pontja vagy a 8. cikk (6) bekezdés a) pontja alapján. A határozat 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti elfogadását vagy a visszavonást követően ismét a nemzeti versenyjogot kell alkalmazni az ügyletre. Amennyiben az áttételnek a 4. cikk (4) bekezdése szerinti elrendelésére hamis vagy hiányos adatok alapján került sor, a Bizottság kérheti a 4. cikk (1) bekezdés szerinti bejelentést. Továbbá, a Bizottság a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 14. cikkének (1) bekezdés a) pontja alapján jogosult büntetés kiszabására. Végül, a feleknek tudniuk kell, hogy ha egy áttétel az RS formanyomtatványon szereplő hamis vagy hiányos adat alapján kerül elrendelésre, a Bizottság és/vagy a tagállamok úgy dönthetnek, hogy bejelentés utáni áttételt rendelnek el, amely helyrehoz minden ilyen, a bejelentés előtt tett hamis vagy hiányos információ alapján alapuló áttételi nyilatkozatot⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Meg kell jegyezni, ahogyan az összefonódásokról szóló rendelet 19. cikk (1) bekezdésben szerepel, a Bizottság szintén köteles átadni az TVH-k részére a bejelentés másolatát és a Bizottsághoz benyújtott vagy a Bizottság által kiállított legfontosabb okiratokat.

⁽⁴⁸⁾ Az RS formanyomtatványt a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 7-i 802/2004/EK bizottsági rendelet melléklete tartalmazza (HL L 133., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁴⁹⁾ Ez lenne a megfelelő „jogorvoslat”, ha a kérelmező felek a 4. cikk (5) bekezdésének feltételei teljesítését nem érintő hamis vagy hiányos információkat nyújtottak be, ami a Bizottság tudomására jut a vizsgálat során.

61. Amennyiben az RS formanyomtatványon alapuló információ szolgáltatására kerül sor, illetve előzetes bejelentésen alapuló áttételre vonatkozó kérelmet nyújtanak be, nem látható előre, illetve nem szükséges a vállalkozások részéről annak bizonyítása, hogy összefonódásjuk káros következményekkel fog járni a versenyre ⁽⁵⁰⁾. Mindazonáltal szükséges minél több arra vonatkozó információt kiszolgáltatniuk, melyekből egyértelműen kiderül, hogy az összefonódás megfelel a 4. cikk (4) bekezdésében, illetve 4. cikk (5) bekezdésében foglalt jogi követelményeknek, valamint arra vonatkozóan, hogy az összefonódás vizsgálatát miért a kérelemben megjelölt versenyhatóság vagy hatóságok a képesek legmegfelelőbben lefolytatni. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet nem írja elő, hogy a benyújtott RS formanyomtatványokat közzétegyék, és ilyen szándék nincsen. Egy nem nyilvános ügylet, következésképp tárgya lehet az előzetes bejelentésen alapuló áttételre vonatkozó kérelemnek.
62. Noha az összefonódás-ellenőrzés végrehajtására vonatkozó rendelet értelmében a Bizottság bármely közösségi nyelven benyújtott RS formanyomtatványt elfogad, az érdekelt vállalkozások számára nyomtatékosan javasolt, hogy a hálózat számára eljuttatott információt olyan nyelven fogalmazzák meg, melyet a címzettek mindegyike megért. Ez megkönnyíti a tagállamok részére az ilyen irányú kérelmek kezelését. Továbbá, ami az egyik vagy több tagállamhoz történő áttétel iránti kérelmeket illeti, a kérelmező felek számára nyomtatékosan javasolt az áttétel iránti kérelemben megjelölt tagállam(ok) nyelv(ek)en megfogalmazott példány becsatolása a kérelemhez.
63. Az RS formanyomtatványban megnevezett jogi követelményeken túl, az érintett vállalkozásoknak fel kell készülniük arra, hogy – amennyiben az szükséges –kiegészítő információval szolgáljanak, azokat a Bizottsággal és az TVH-kal nyíltan és őszintén megtárgyalják annak érdekében, hogy a Bizottság és az TVH-k számára lehetővé tegyék annak értékelését, hogy az adott összefonódási ügyet át kell-e tenni.
64. Az bejelentés előtti áttételi kérelemre vonatkozó előterjesztését tervező, az összefonódásban érintett felek számára a Bizottsággal, illetve a nemzeti hatóságokkal történő informális kapcsolattartás erőteljesen javasolt, még az RS formanyomtatvány benyújtását követően is. A Bizottság elkötelezett abban a tekintetben, hogy korai, informális iránymutatást adjon ama cégeknek, amelyek a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 4. cikkének (4) és (5) bekezdéseiben meghatározott bejelentés előtti áttételre irányuló kérelmet kívánnak benyújtani ⁽⁵¹⁾.

3. Az áttételre alkalmas összefonódások

65. Kizárólag a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 3. cikke szerinti összefonódások esetében lehetséges az áttétel a 4. cikk (5) bekezdése, illetve a 22. cikke alapján. Kizárólag az összefonódásokra vonatkozó nemzeti versenyjogi szabályok hatálya alá eső összefonódások felelnek meg az áttétel feltételeinek a 4. cikk (4) bekezdése, valamint a 9. cikk értelmében ⁽⁵²⁾.
66. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 4. cikkének (4) valamint (5) bekezdése szerinti bejelentés előtti áttételre vonatkozó kérelmeknek olyan összefonódásokra kell vonatkozniuk, amelyeknek már elégségesen konkrét terve van. Ebben az értelemben az érdekelt vállalatok részéről legalább az összefonódásra jóhiszemű szándéknak kell lennie, nyilvános ajánlat esetében pedig legalább egy ilyen jellegű, ajánlatkérésre vonatkozó közzététele szükséges ⁽⁵³⁾.

4. A 4. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti, „bejelentés előtti” fogalma

67. A 4. cikk (4) és (5) bekezdéseinek rendelkezései csak a bejelentést megelőző időszakra vonatkoznak.

⁽⁵⁰⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet 16. preambulumbekendését.

⁽⁵¹⁾ Az összefonódásokról szóló rendelet 7. cikke (3) bekezdésén alapuló felfüggesztő hatály alóli kivételre vonatkozó kérelem többnyire összeegyeztethetetlen a 4. cikk (4) bekezdésén alapuló, bejelentés előtti áttételi kérelem benyújtásával.

⁽⁵²⁾ Ezzel szemben a 21. cikk (3) bekezdésében és a 22. cikk (3) bekezdésében szereplő „versenyszabályokra vonatkozó nemzeti jogszabályokra” történő hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az a nemzeti versenyjog valamennyi aspektusára vonatkozik.

⁽⁵³⁾ Ld. 34. függelék, valamint az összefonódásokról szóló rendelet 4. cikkének (1) bekezdését.

68. 4. cikk (4) bekezdése kimondja, hogy az érdekelt vállalkozások indokolt kérelem benyújtása útján kérhetnek áttételt (RS formanyomtatvány), „az 1. bekezdés szerinti összefonódások bejelentését megelőzően”. Ez azt jelenti, hogy a kérelmet csak olyan esetekben lehet benyújtani, amikor a 4. cikk (1) bekezdésének megfelelő CO formanyomtatvány benyújtására hivatalosan még nem került sor.
69. Hasonlóképpen a 4. cikk (5) bekezdése feltételül szabja, hogy a kérelmet a „hatáskörrel rendelkező [nemzeti] hatóságoknak történő bejelentést megelőzően lehet benyújtani”. Ez azt jelenti, hogy a fenti rendelkezés alkalmazhatósága érdekében a kérdéses összefonódást egyetlen EU-joghatósághoz sem jelentették be hivatalosan. Már egy, az EU területén tett bejelentés is kizárja az érdekelt feleket a 4. cikk (5) bekezdésében meghatározott mechanizmus elindításából. A Bizottság álláspontja szerint semmilyen pénzbüntetés nem szabható ki az üggyel kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztása következtében nemzeti szinten mindaddig, amíg egy, a 4. cikk (5) bekezdésén alapuló kérelem elbírálása folyamatban van.

5. A 4. cikk (5) bekezdése szerinti „a nemzeti versenyjogi rendelkezések szerint felülvizsgálható összefonódás” fogalma, illetve a „hatáskörrel rendelkező tagállam” fogalma

70. A 4. cikk (5) bekezdésének rendelkezései lehetővé teszik az érdekelt vállalkozások számára a bejelentés előtti áttételre vonatkozó kérelem benyújtását olyan összefonódásokra vonatkozóan, melyek nem közösségi léptékűek, és amelyek „legalább három tagállam nemzeti versenyjoga szerint felülvizsgálhatók”.
71. A „felülvizsgálata lehetséges” vagy felülvizsgálható kifejezés olyan összefonódásokra értendő, mely egy tagállam joghatósága alá tartozik az összefonódásokra vonatkozó nemzeti versenyjogi szabályai szerint. Nincsen szükség a kötelezően előírt bejelentési kötelezettségre, azaz az összefonódás nem „bejelentendő” a nemzeti jog alapján ⁽⁵⁴⁾.
72. A 4. cikk (5) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdései értelmében, amikor legalább egy tagállam, mely „az összefonódásra vizsgálatára – nemzeti versenyjoga alapján – hatáskörrel rendelkezik”, kifejezi az áttétellel határozattal kapcsolatos egyet nem értését, az áttétel nem lehetséges. A „hatáskörrel rendelkező” tagállam így olyan állam, ahol az összefonódás vizsgálható, és amely ennek következtében jogosult az összefonódás nemzeti versenyjoga alapján történő vizsgálatára.
73. Minden tagállam – nem csak az eset vizsgálatára „hatáskörrel rendelkezők” köre – megkapja az RS formanyomtatványt. Mindazonáltal csak az eset vizsgálatára „hatáskörrel rendelkező” tagállamokat veszik figyelembe a 4. cikk (5) bekezdése harmadik és negyedik albekezdéseinek alkalmazása szempontjából. A 4. cikk (5) bekezdésének 3. albekezdésének értelmében a „hatáskörrel rendelkező” tagállamoknak az RS formanyomtatvány kézhezvételétől számított 15 napon belül kell nyilatkozniuk az áttételre vonatkozó egyetértésükről vagy egyet nem értésükről. Amennyiben mindannyian egyetértenek, az eset közösségi léptékű lesz a 4. cikk (5) bekezdése ötödik albekezdésének értelmében. A 4. cikk (5) bekezdése negyedik albekezdésének értelmében ezzel szemben, ha egyetlen „hatáskörrel rendelkező” tagállam nem ért egyet, egyetlen tagállam részéről sem történhet áttétel.
74. Fenti folyamatot figyelembe véve, a 4. cikk (5) bekezdésében foglaltak gördülékeny működése szempontjából elengedhetetlen, hogy minden tagállam, mely az ügyet a nemzeti versenyjog alapján vizsgálhatja, és amely ennek megfelelően „hatáskörrel rendelkezik” az ügy nemzeti versenyjoga alapján történő vizsgálatára, megfelelően azonosításra kerüljön. Az RS formanyomtatvány tehát megköveteli, hogy az érdekelt vállalkozások elégséges információval szolgáljanak ahhoz, hogy minden egyes tagállam eldönthesse, rendelkezik-e hatáskörrel az összefonódás vizsgálatára saját nemzeti versenyjogának megfelelően.

⁽⁵⁴⁾ Még olyan körülmények között is, amikor a felek bejelentése *de jure* önkéntes, a felek elhatározhatják, illetve tőlük elvárható lehet, hogy a gyakorlatban benyújtsák a bejelentést.

75. Azokban a helyzetekben, amikor az RS formanyomtatvány helyesen került kitöltésre, nem merülnek fel problémák. Az érdekelt vállalkozások megfelelően azonosítottak minden tagállamot, mely hatáskörrel rendelkezik az ügy vizsgálatára. Mindazonáltal olyan helyzetekben, amikor az érdekelt vállalkozások nem töltötték ki megfelelően az RS formanyomtatványt, vagy amikor valódi egyet nem értés van azt illetően, hogy mely tagállam „rendelkezik hatáskörrel” az ügy vizsgálatára, problémák adódhatnak.
- A 4. cikk (5) bekezdésének (3. albekezdésében) meghatározott 15 munkanapon belül az olyan tagállam, melyet nem azonosítottak „hatáskörrel rendelkező” államként az RS formanyomtatványban, tájékoztathatja a Bizottságot „hatásköréről”, és minden „hatáskörrel rendelkező” tagállam kifejezheti egyetértését vagy egyet nem értését az áttétellel kapcsolatban
 - Hasonlóképpen, egy, az RS formanyomtatványban „hatáskörrel rendelkező”-ként azonosított tagállam a 4. cikk (5) bekezdésének (3. albekezdésében) meghatározott 15 munkanapon belül tájékoztathatja a Bizottságot arról, hogy nem „rendelkezik hatáskörrel”. Ezt a tagállamot a továbbiakban figyelmen kívül hagyják a 4. cikk (5) bekezdésének alkalmazása szempontjából.
76. Amennyiben a 15 munkanapos határidő lejárt anélkül, hogy valamely állam egyet nem értését fejezte volna ki, az áttételt, ha megtörtént, érvényesnek kell tekinteni. Ez biztosítja a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 6. illetve 8. cikkei alapján hozott Bizottsági döntések érvényességét a 4. cikk (5) bekezdésén alapuló áttétel elrendelését követően.
77. Mindazonáltal ez nem jelenti, hogy az érdekelt vállalkozások kijátszhatják a rendszert azáltal, hogy gondatlanságból vagy szándékosan helytelen információt szolgáltatnak, beleértve az RS formanyomtatványon feltüntetendő, az összefonódásnak a tagállamban történő felülvizsgálatára történő lehetőséget. Amint az a 60. bekezdésben ismertetésre került, a Bizottság lépéseket tehet a helyzet orvoslására, és a további visszaélések megakadályozására. Az érdekelt vállalkozásoknak tudatában kell lenniük, hogy amennyiben az áttétel elrendelésére helytelen vagy hiányos információ alapján került sor, az a tagállam, mely úgy gondolja, hogy hatáskörrel rendelkezett volna az adott ügygel kapcsolatban, de nem volt lehetősége megvívózni az áttételt a helytelen információszolgáltatás következtében, bejelentést követő áttétel iránti kérelmet terjeszthet elő.

6. Bejelentés és a döntések közzététele

78. A 4. cikk (4) bekezdésének (4. albekezdése), a 4. cikk (5) bekezdésének (4. albekezdése), a 9. cikk (1) bekezdése, illetve a 22. cikk (3) bekezdésének (2. albekezdése) értelmében a Bizottság köteles az érdekelt vállalkozásokat vagy személyeket, valamint a tagállamokat tájékoztatni az összefonódás vizsgálatának áttételét követő döntésekről.
79. A tájékoztatást az érdekelt feleknek címzett levél formájában (illetve a 9. cikk (1) bekezdésén, illetve a 22. cikk (3) bekezdésének 2. albekezdésén alapuló döntések esetében az érdekelt tagállamoknak címzett levél formájában) kell megadni. Ezekről minden tagállam másolatot kap.
80. Nincs arra vonatkozó követelmény, hogy az ilyen jellegű döntéseket közzé kell tenni a Hivatalos Lapban⁽⁵⁵⁾. Mindazonáltal a Bizottság megfelelő nyilvánosságot biztosít az ilyen jellegű döntések számára a Verseny FI honlapján, a titoktartási rendelkezések megtartásával.

7. 9. cikk (6) bekezdés

81. A 9. cikk (6) bekezdése kimondja, hogy ha a Bizottság egy bejelentett összefonódást egy adott tagállamhoz tesz át a 4. cikk (4) bekezdése vagy a 9. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően, a 9. cikk (6) bekezdése értelmében, az érdekelt TVH „indokolatlan késedelem nélkül” köteles az ügygel foglalkozni. Ennek megfelelően az érdekelt hatóságnak olyan gyorsan és eredményesen kell az ügygel foglalkoznia, amennyire azt a nemzeti versenyjogi rendelkezéseknek megfelelően lehetséges.

⁽⁵⁵⁾ Az EGFKR 20. cikke alapján ez csak akkor szükséges, amikor a 8. cikk (1)–(6) bekezdésén, illetve a 14. illetve 15. cikkben alapuló döntés meghozatalára kerül sor.

82. Emellett a 9. cikk (6) bekezdése előírja, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak a Bizottság határozatát, illetve amennyiben szükséges, a bejelentés nemzeti szinten történő benyújtását követően 45 munkanapon belül tájékoztatnia kell az érdekelt vállalkozásokat az „előzetes versenyjogi értékelés” eredményéről, és arról, hogy milyen „további intézkedéseket” szándékozik tenni, ha vannak ilyen intézkedések. Ennek megfelelően az utasítást vagy bejelentést követően 45 munkanapon belül az összefonódásban érdekelt feleket megfelelően tájékoztatni kell ahhoz, hogy megértsék a hatóság bármely előzetes versennyel kapcsolatos problémáinak természetét, valamint hogy értesüljenek az esedékes vizsgálat kiterjedéséről és időtartamáról. Az érdekelt tagállam kivételesen csak olyan esetben függesztheti fel a megszabott határidőt, amikor a nemzeti versenyjogban meghatározott szükséges információt az érdekelt vállalkozások nem biztosították számára.

IV. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

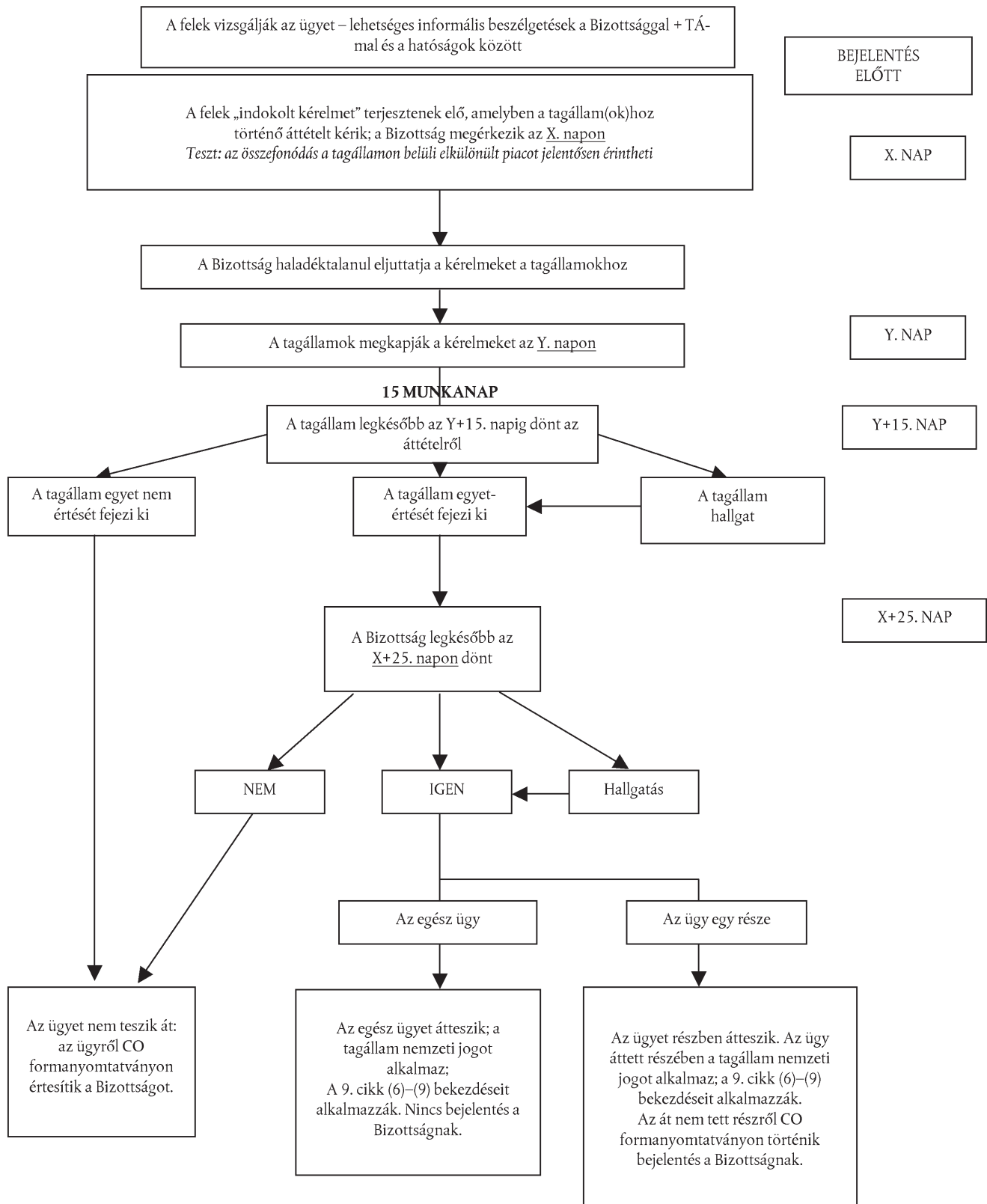
83. Ez a közlemény időszakos felülvizsgálat tárgya, különösen a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet áttételre vonatkozó rendelkezéseinek bármilyen módosítását illetően. Ebben az összefüggésben figyelembe kell venni, hogy a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 4. cikke (6) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a Bizottság köteles a Tanácsnak jelentést tenni az bejelentés előtti áttételre vonatkozó rendelkezések, a 4. cikk (4) és (5) bekezdései működéséről legkésőbb 2009. július 1-jéig.
84. A jelen közlemény nem érinti az Elsőfokú Bíróság, valamint az Európai Bíróság által adott értelmezéseket az alkalmazandó szerződésbeli és rendeleti szabályokat illetően.
-

MELLÉKLETEK

ÁTTÉTELI ÚTMUTATÓK

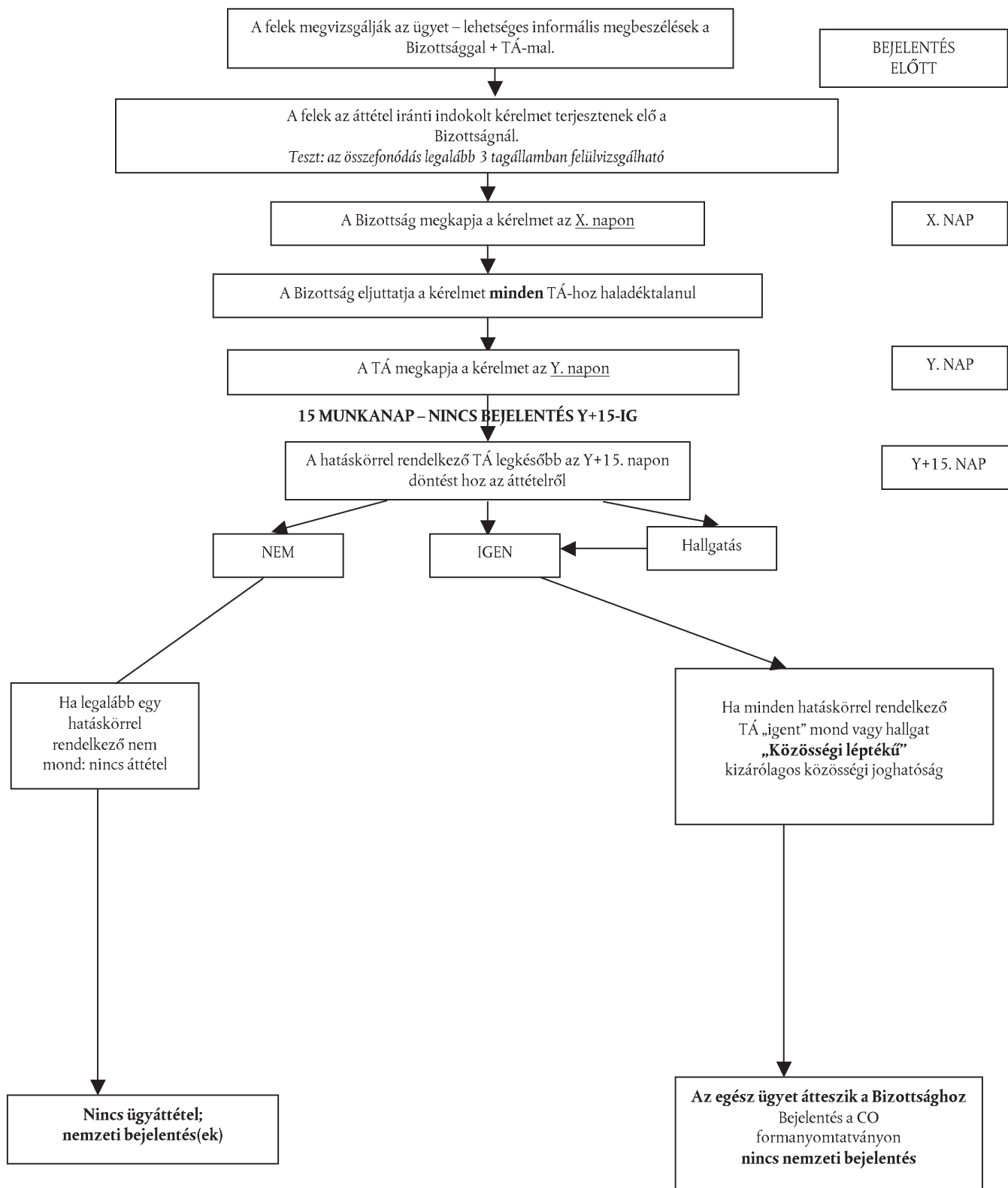
4. cikk (4) bekezdés

Közösségi léptékű összefonódás

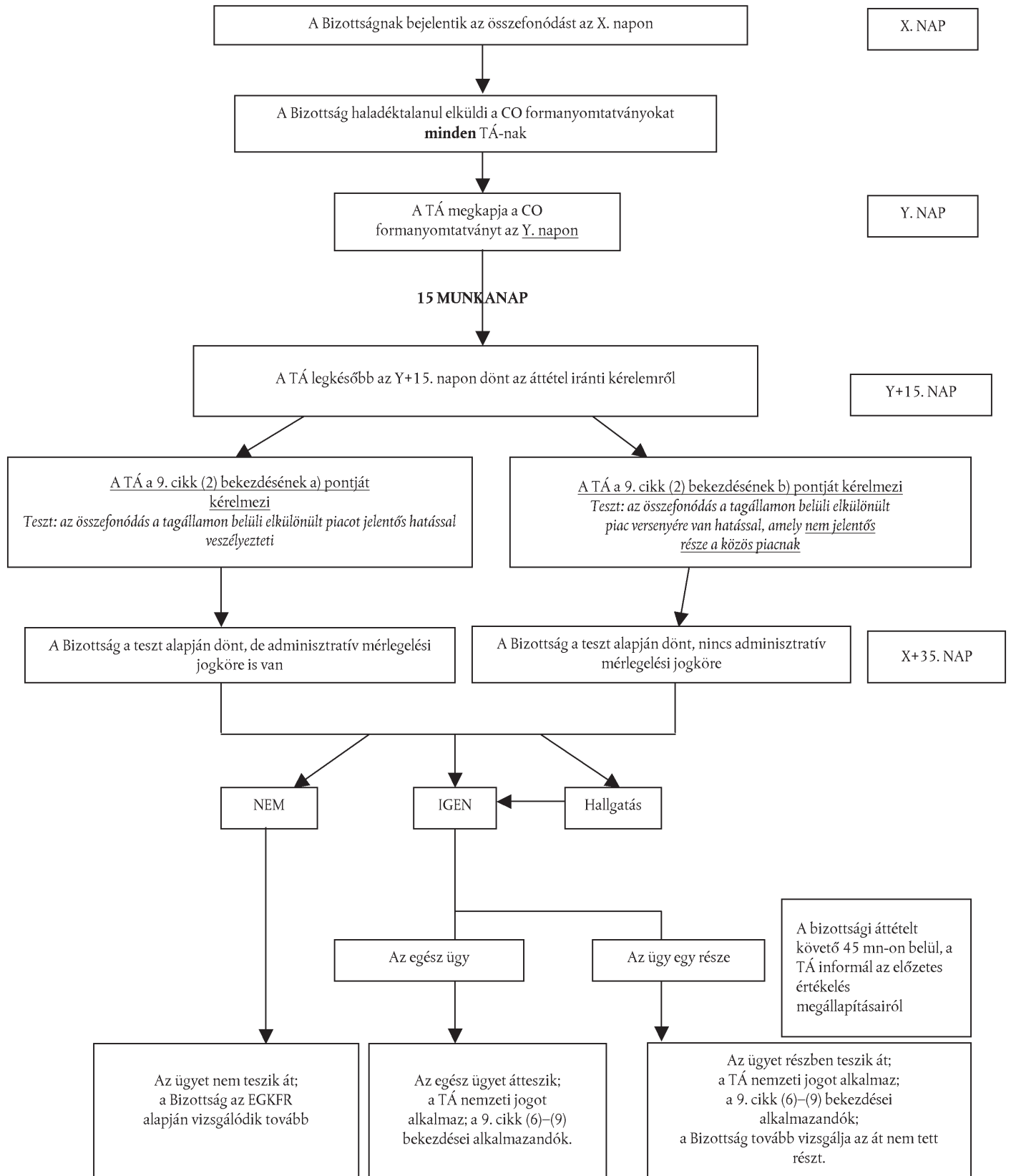
4. cikk (5) bekezdése

Közösségi lépték nélküli összefonódás, amelyet legalább három tagállam nemzeti joga alapján felül lehet vizsgálni

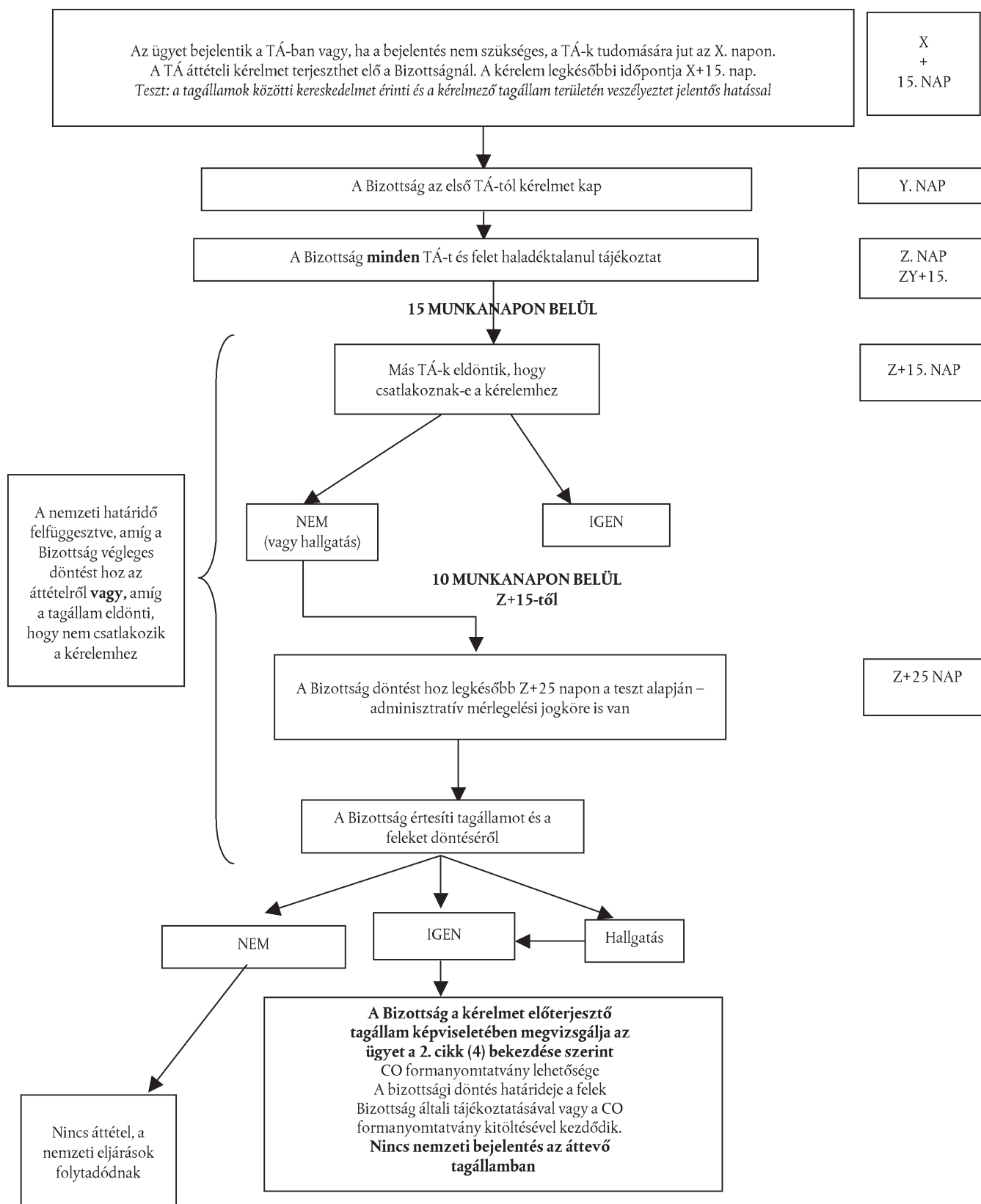
9. cikk

Közösségi léptékű összefonódás

22. cikk

Közösségi lépték nélküli összefonódás

A Bizottság közleménye az összefonódásokhoz közvetlenül kapcsolódó és azokhoz szükséges korlátozásokról

(2005/C 56/03)

(EGT vonatkozású szöveg)

I. BEVEZETŐ

1. A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004 (EK) tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az EK vállalatfúziós rendelet) előírja a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában, a második albekezdésben, és a 8. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, valamint a 8. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében, hogy egy összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetőnek kimondó határozatról „fel kell tételezni, hogy az foglalkozik az összefonódáshoz közvetlenül kapcsolódó és ahhoz szükséges korlátozásokkal.”
2. Az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódó és szükséges korlátozások megítélésére irányadó szabályok módosítása (a továbbiakban: „kiegészítő megkötések”) bevezeti az ilyen korlátozásoknál az önértékelés elvét. Ez azt a törvényhozói szándékot tükrözi, hogy ne a Bizottságot kötelezze a kiegészítő megkötések értékelésére és az azokkal való egyedi foglalkozásra. A kiegészítő megkötések kezelését az EK vállalatfúziós rendelet szerint bővebben megmagyarázza a vállalatfúziós rendelet 21. preambulum-bekezdése, amely megállapítja, hogy „azoknak a bizottsági határozatoknak, amelyek kimondják az összefonódások összeegyeztethetőségét a közös piaccal ennek a rendeletnek az alkalmazásában, automatikusan foglalkozniuk kell az ilyen korlátozásokkal, anélkül, hogy a Bizottságnak kellene értékelnie az ilyen korlátozásokat az egyedi esetekben”. Miközben a preambulum-bekezdés azt irányozza elő, hogy a Bizottság reziduális funkciót lát majd el a konkrét új, vagy megoldatlan ügyekben, ahol valódi bizonytalanság keletkezett, minden forgatókönyv szerint az érintett vállalkozásoknak kell elvégezniük az önértékelést, hogy megállapodásaik az ügyletet kiegészítőnek tekintendő-e, és milyen mértékben. Azok a viták, hogy a korlátozások közvetlenül kapcsolódóak és szükségesek-e az összefonódás megvalósításához, és így automatikusan a Bizottság döntési hatáskörébe tartoznak-e, a nemzeti bíróságok előtt rendezhetők.
3. A Bizottság reziduális funkciójával a vállalatfúziós rendelet 21. preambulum-bekezdése foglalkozik, amely megállapítja, hogy a Bizottságnak – az érintett vállalkozások kérésére – kifejezetten értékelnie kell a korlátozások kiegészítő jellegét, ha az eset „új és megoldatlan kérdéseket vet fel, amelyekből valódi bizonytalanság keletkezett”. A preambulum-bekezdés ezt követően az „új és megoldatlan kérdést, amelyből valódi bizonytalanság keletkezik” úgy definiálja, mint olyan kérdés, „amellyel a vonatkozó, hatályos bizottsági közlemény vagy kihirdetett bizottsági határozat nem foglalkozik”.
4. Annak érdekében, hogy jobbiztonságot nyújtsanak az érintett vállalkozásoknak, a jelen közlemény iránymutatást ad a kiegészítő korlátozások fogalmának értelmezéséhez. Az alábbi szakaszokban adott iránymutatás a Bizottság gyakorlatának lényegét tükrözi, és meghatározza az elveket annak felméréséhez, hogy a megállapodások legelterjedtebb típusai kiegészítő korlátozásoknak tekinthető-e, és milyen mértékben.
5. Mindazonáltal, a kivételes, a jelen közleményben nem tárgyalt körülményeket jelentő ügyek indokoltá tehetik az ezektől az elvektől való eltérést. A felek további iránymutatást találhatnak a kihirdetett bizottsági határozatokban ⁽²⁾ arról, hogy megállapodásaik kiegészítő korlátozásoknak tekinthető-e vagy sem. Mivel kivételes körülményeket jelentő ügyekkel korábban foglalkozott a Bizottság nyilvánosságra hozott határozataiban ⁽³⁾, azok nem képviselnek „új és megoldatlan kérdéseket” a vállalatfúziós rendelet 21. preambulum-bekezdésének értelmében.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽²⁾ Ennek a közleménynek a céljára egy határozat akkor tekinthető kihirdetettnek, amikor az Európai Unió Hivatalos Lapjában kihirdették, vagy amikor azt a nyilvánosság rendelkezésére bocsátották a Bizottság weboldalan.

⁽³⁾ Ld. például a 2000. szeptember 1-jei bizottsági határozatot (COMP/M.1980 – Volvo/Renault, 56. bekezdés) – az ügyfelek nagyfokú lojalitása; 1998. október 23-i bizottsági határozat (IV/M.1298 – Kodak/Imation, 73. bekezdés) – hosszú termék-életciklus; 1995. március 13-i bizottsági határozat (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, 99. bekezdés) – az alternatív gyártók korlátozott száma; 1992. április 30-i bizottsági határozat (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interox, 50. bekezdés) – a know-how hosszabb ideig tartó védelme szükséges.

6. Ennek megfelelően egy ügy akkor jelent „újszerű és megoldatlan kérdést, amely valódi bizonytalanságot vált ki”, ha azokkal a korlátozásokkal a jelen közleményben nem szerepelnek, és a korábbiakban a Bizottság nem foglalkozott velük nyilvánosságra hozott határozataiban. Ahogyan a vállalatfúziós rendelet 21. preambulumbekézése betervezte, a Bizottság a felek kérésére külön felméri az ilyen korlátozásokat ezekben az ügyekben. A titoktartási követelményektől függően a Bizottság megfelelő nyilvánosságot ad ezekről a felmérésekről, amelyek továbbfejlesztik az ebben az közleményben ismertett elveket.
7. Mivel a korlátozások közvetlenül kapcsolódnak az összefonódás megvalósulásához és szükségesek ahhoz, a vállalatfúziós rendelet 21. cikkének (1) bekezdése biztosítja, hogy csak ennek a rendeletnek az alkalmazására kerüljön sor, az 1/2003/EK⁽¹⁾, 1017/68 (EGK)⁽²⁾ és 4056/86 (EGK)⁽³⁾ tanácsi rendeletek kizárásával. Ezzel ellentétben az olyan korlátozásoknál, amelyek nem tekinthetők az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és szükségesnek, az EK Szerződés 81. és 82. cikkei potenciálisan alkalmazhatóak maradnak. Mindazonáltal maga az a tény, hogy egy megállapodást vagy megegyezést nem tekintenek az összefonódást kiegészítőnek, önmagában még nem sérelmes annak jogi státusza számára. Az ilyen megállapodásokat és megegyezéseket az EK Szerződés 81. és 82. cikke, valamint a kapcsolódó szabályozási szövegek és közlemények⁽⁴⁾ szerint kell értékelni. Ezek esetleg alkalmazandó nemzeti versenyszabályok tárgyát is képezhetik. Ezért az olyan megállapodásokra, amelyek a verseny korlátozását tartalmazzák, de amelyeket nem tekintenek az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és szükségesnek ennek a közleménynek az alapján, mégis kiterjedhetnek ezek a rendelkezések.
8. A Bizottság értelmezése a vállalatfúziós rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjában a második albekezdésről és a 8. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséről, illetve (2) bekezdésének harmadik albekezdéséről nem sérelmes az Európai Közösségek Bírósága vagy Elsőfokú Bírósága által esetleg adott értelmezésre.
9. Ez a közlemény a Bizottság előző, az összefonódásokhoz közvetlenül kapcsolódó és azokhoz szükséges korlátozásokról szóló közleményének helyébe lép⁽⁵⁾.

II. ÁLTALÁNOS ELVEK

10. Az összefonódás szerződéses megegyezésekből és megállapodásokból áll, amelyek a vállalatfúziós rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti értelemben vett befolyásszerzést létrehozzák. Minden olyan megállapodás, amely az összefonódás fő célját hajtja végre⁽⁶⁾, mint például azok, amelyek egy vállalkozás részvényeinek vagy eszközeinek eladásához kapcsolódnak, szerves részei az összefonódásnak. Ezek a megegyezéseken és megállapodásokon kívül az összefonódásban részt vevő felek más megállapodásokat is köthetnek, amelyek nem képezik szerves részét az összefonódásnak, de korlátozhatják a felek cselekvési szabadságát a piacon. Ha az ilyen megállapodások kiegészítő korlátozásokat tartalmaznak, ezekre automatikusan vonatkozik az összefonódást a Közös Piaccaal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkeiben meghatározott versenypolitikai szabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet, HL L 1., 2003.1.4., 1. o.; legutóbb módosítva a 411/2004/EK rendelettel, HL L 68., 2004.3.6., 1. o.

⁽²⁾ A versenyszabályoknak a vasúti, közúti és belvízi úton történő szállítására történő alkalmazásáról szóló, 1968. július 19-i tanácsi rendelet, HL L 175., 1968.7.23., 1. o.; legutóbb módosítva az 1/2003/EK rendelettel

⁽³⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkeinek a tengeri szállításra történő alkalmazásához a részletes szabályok rögzítéséről szóló, 1986. december 22-i tanácsi rendelet, HL L 378., 1986.12.31., 4. o.; legutóbb módosítva az 1/2003/EK rendelettel.

⁽⁴⁾ Ld. pl. a licenc-megállapodásokra a 772/2004/EK rendeletet; a szállítási és beszerzési megállapodásokra pl. a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a vertikális megállapodásokra és az összehangolt cselekvések kategóriáira történő alkalmazásáról szóló, 1999. december 22-i 2790/1999/EK bizottsági rendelet, HL L 336., 1999.12.29., 21. o.

⁽⁵⁾ HL C 188., 2001.7.4., 5. o.

⁽⁶⁾ Ld. pl. A Bizottság 1992. augusztus 10-i határozata (IV/M.206 – Rhône-Poulenc/SNIA, 8.3 bekezdés); a Bizottság 1991. december 19-i határozata (IV/M.113 – Courtauld/SNIA, 35. bekezdés); a Bizottság 1991. december 2-i határozata (IV/M.102 – TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post, 46. bekezdés).

11. A közvetlen kapcsolat és a szükségesség kritériumai jellegükből adódóan objektívek. A korlátozások nem közvetlenül kapcsolódóak és szükségesek az összefonódás megvalósításához csak azért, mert a felek annak tekintik ezeket.
12. Ahhoz, hogy a korlátozásokat „az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak” lehessen tekinteni, szorosan kell kapcsolódniuk magához az összefonódáshoz. Nem elégséges az, hogy egy megállapodás ugyanabban a helyzetben vagy ugyanabban az időpontban jött létre, mint az összefonódás⁽¹⁾. Azok a korlátozások, amelyek az összefonódáshoz közvetlenül kapcsolódnak, közgazdasági szempontból a fő ügylethez kapcsolódnak, és az a céljuk, hogy gördülékeny átmenetet tegyenek lehetővé az összefonódás utáni, megváltozott vállalati struktúrához.
13. A megállapodásoknak „az összefonódás megvalósításához szükségesnek”⁽²⁾ kell lenniük, ami azt jelenti, hogy az ilyen megállapodások hiányában az összefonódás nem lenne megvalósítható, vagy csak sokkal bizonytalanabb feltételek mellett lenne megvalósítható, lényegesen magasabb költségek mellett, egy érzékelhetően hosszabb időszak alatt vagy jóval nehezebben⁽³⁾. Az összefonódás megvalósításához szükséges megállapodások jellemzően az átadott érték védelmére⁽⁴⁾, az ellátás folyamatosságának a korábbi gazdasági egység felbomlása utáni fenntartására⁽⁵⁾, vagy az új egység beindításának elősegítésére⁽⁶⁾ irányulnak. Annak meghatározásakor, hogy egy korlátozás szükséges-e, helyénvaló, ha nemcsak a jellegét veszik figyelembe, hanem arról is megbizonyosodnak, hogy időtartama, tárgya és alkalmazásának földrajzi területe nem haladja meg azt, amit az összefonódás megvalósítása rendszerint megkövetel. Ha ugyanolyan hatékony más lehetőségek állnak rendelkezésre ennek a jogos célnak az elérésére, a vállalkozásoknak azt kell választaniuk, amely objektíve a legkevésbé korlátozza a versenyt.
14. Az olyan összefonódásoknál, amelyek szakaszosan valósulnak meg, a befolyásszerzés megállapítását megelőző szakaszokra vonatkozó, a vállalatfúziós rendelet 3. cikkének (1) és (2) bekezdésének értelmében vett szerződéses megegyezések általában nem tekinthetők az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és szükségesnek. Mindazonáltal egy olyan megállapodás, amely arról szól, hogy tartózkodni kell a célpont üzleti tevékenységének lényeges megváltoztatásáról a befejezésig, közvetlenül kapcsolódónak és szükségesnek tekintendő a közös ajánlat megvalósításához⁽⁷⁾. Ugyanez vonatkozik, közös vételi ajánlat esetén, arra a megállapodásra, amelyet a vállalkozásban közösen részesedést szerzők kötnek arról, hogy tartózkodnak külön, versenyző ajánlatok megtételéről ugyanarra a vállalkozásra, vagy más módon szereznek felette ellenőrzést.
15. Azok a megállapodások, amelyek az ellenőrzés közös megszerzésének megkönnyítését szolgálják, az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek tekintendők. Ez vonatkozik az ellenőrzés közös megszerzésében részt vevő felek közötti olyan megegyezésekre, amelyeknek az a célja, hogy az eszközöket felosszák, a termelési létesítmények vagy elosztási hálózatok egymásközi megosztása érdekében, a közösen megszerzett vállalkozás meglévő kereskedelmi védjegyeivel együtt.
16. Mivel az ilyen megosztás az előzőleg létezett gazdálkodó egység szétbontását vonja maga után, azok a megegyezések, amelyek a szétbontást, indokolt feltételek mellett, lehetségessé teszik, az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek tekintendők, az alábbiakban ismertetett elvek szerint.

(1) Hasonlóképpen, a korlátozás – ha minden egyéb követelmény teljesült – lehetnek „közvetlenül kapcsolódóak”, még akkor is, ha nem ugyanakkor jöttek létre, mint az a megállapodás, amely az összefonódás fő tárgyára vonatkozik.

(2) Ld. Európai Bíróság, 42/84. sz. ügy, (*Remia*), [1985] ECR 2545, 20. bekezdés; Elsőfokú bíróság, T-112/99. sz. ügy (*Métropole Télévision – M6*), [2001] ECR II-2459, 106. bekezdés.

(3) A Bizottság 2000. december 18-i határozata (COMP/M.1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, 20. bekezdés).

(4) A Bizottság 1998. július 30-i határozata (IV/M.1245 – *VALEO/ITT Industries*, 59. bekezdés); a Bizottság 1999. március 3-i határozata (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, 17. bekezdés); a Bizottság 2001. március 9-i határozata (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, 30. bekezdés); a Bizottság 2001. március 20-i határozata (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, 11. bekezdés).

(5) A Bizottság 2000. február 25-i határozata (COMP/M.1841 – *Celestica/IBM*, 21. bekezdés).

(6) A Bizottság 1999. március 30-i határozata (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, 207-214. bekezdések); a Bizottság 2000. december 22-i határozata (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, 49., 56. és 57. bekezdések).

(7) A Bizottság 1998. július 27-i határozata (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, 22. bekezdés); a Bizottság 1997. október 2-i határozata (IV/M.984 – *Dupont/ICI*, 55. bekezdés); a Bizottság 1997. december 19-i határozata (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, 16. bekezdés); a Bizottság 1996. december 18-i határozata (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, 19. és 22. bekezdések); a Bizottság 1996. augusztus 7-i határozata (IV/M.727 – *BP/Mobil*, 50. bekezdés).

III. AZ ÁLTALÁNOSAN ELŐFORDULÓ KORLÁTOZÁSOKRA ALKALMAZHATÓ ELVEK EGY VÁLLALKOZÁS MEGSZERZÉSÉNEK ESETEIBEN

17. A felek között egy vállalkozás átadásával összefüggésben megállapodott korlátozások szolgálhatják a vevő vagy az eladó hasznát. Általában véve a vevőnek nagyobb szüksége van arra, hogy bizonyos védelemben részesüljön, mint az eladó ennek megfelelő igénye. A vevő az, akinek meg kell bizonyosodnia arról, hogy a megszerzett vállalkozás teljes értékét megszerzi. Ily módon, általános szabályként, azok a korlátozások, amelyek az eladó hasznát szolgálják, vagy nem kapcsolódnak közvetlenül és nem szükségesek egyáltalán az összefonódás megvalósításához⁽¹⁾, vagy terjedelmüknek és/vagy időtartamuknak korlátozottabbnak kell lennie, mint a vevő hasznát szolgáló záradékokéknak⁽²⁾.

A. Versenytildmi záradékok

18. Az eladó a vállalkozás vagy annak egy részének átadásával kapcsolatban kiszabott versenytildmi kötelezettségek az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódhatnak vagy ahhoz szükségesek lehetnek. Annak érdekében, hogy az átadott eszközök teljes értékét megszerezze, a vevőnek képesnek kell lennie arra, hogy bizonyos védelmet élvezzen az eladó által támasztott versennyel szemben, annak érdekében, hogy az ügyfelek lojalitását megszerezze, valamint elsajátíthassa és kiaknázhassa a know-how-t. Az ilyen versenytildmi záradékok garantálják, hogy az átadott eszközök teljes értéke átkerüljön a vevőhöz, ami általában mind fizikai, mind immateriális eszközöket jelent, mint például a felhalmozott üzleti és cégérték vagy az a know-how⁽³⁾, amelyet az eladó fejlesztett ki. Ezek nemcsak, hogy közvetlenül kapcsolódnak az összefonódáshoz, de szükségesek is annak megvalósításához, mert nélkülük indokolt okai lennének annak a feltételezésnek, hogy a vállalkozás vagy egy részének eladása nem teljesülhetett.
19. Az ilyen versenytildmi záradékok azonban csak akkor igazolhatóak az összefonódás megvalósításának jogos célkitűzése révén, ha időtartamuk, földrajzi alkalmazási területük, tárgyuk és a hatályuk alá tartozó személyek szempontjából nem haladják meg azt a mértéket, ami indokoltan szükséges annak a célnak az eléréséhez⁽⁴⁾.
20. A versenytildmi záradékok indokoltak egy legfeljebb háromévi időszakra⁽⁵⁾, ha a vállalkozás átadása magában foglalja az ügyfélkör átadását, mind az üzleti és cégérték, mind a know-how formájában⁽⁶⁾. Amikor csak az üzleti és cégérték szerepel benne, legfeljebb kétévi időszakra indokoltak⁽⁷⁾.
21. Ezzel ellentétben a versenytildmi záradékok nem tekinthetők szükségesnek olyankor, amikor az átadás valójában fizikai eszközök átadására korlátozódik (mint például a telek, az épületek és a gépek), vagy kizárólagos ipari és kereskedelmi tulajdonjogokra (amelyek birtokosai azonnal fellépnének ezeknek a jogoknak az átadó által történt megsértésével szemben).
22. A versenytildmi záradék földrajzi kiterjedését arra a területre kell korlátozni, amelyen az eladó a tárgyhoz tartozó termékeket vagy szolgáltatásokat az átadás előtt kínálta, mivel a vevőnek nem kell védelem az eladó által támasztott versennyel szemben olyan területeken, amelyekre az eladó korábban nem hatolt be⁽⁸⁾. Ez a földrajzi terjedelem nem terjeszthető ki olyan területekre, amelyekre az eladó tervezte a belépést a tranzakció időpontjában, feltéve, hogy már eszközölt befektetéseket ennek a lépésnek az előkészítésére.

⁽¹⁾ A Bizottság 1998. július 27-i határozata (IV/M.1226 – GEC/GPTH, 24. bekezdés).

⁽²⁾ Ld. pl. egy olyan záradékra, amely a vállalkozásnak az eladónál maradó részének védelmét célozza: A Bizottság 1993. augusztus 30-i határozata (IV/M.319 – BHF/CCF/Charterhouse, 16. bekezdés).

⁽³⁾ Lásd a 772/2004/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének (i) pontját.

⁽⁴⁾ Ld. Európai Bíróság, 42/84. sz. ügy, (Remia), [1985] ECR 2545, 20. bekezdés; Elsőfokú bíróság, T-112/99. sz. ügy (Métropole Télévision – M6), [2001] ECR II-2459, 106. bekezdés.

⁽⁵⁾ Ld. kivételes esetek, amelyeknél hosszabb időszakok nem indokolhatóak meg, pl. a Bizottság 2000. szeptember 1-jei határozata (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.L., 56. bekezdés); a Bizottság 1995. július 27-i határozata (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, 37. bekezdés); a Bizottság 1998. október 23-i határozata (IV/M.1298 – Kodak/Imation, 74. bekezdés).

⁽⁶⁾ A Bizottság 1998. április 2-i határozata (IV/M.1127 – Nestlé/Dalgety, 33. bekezdés); a Bizottság 2000. szeptember 1-jei határozata (COMP/M.2077 – Clayton Dubilier & Rice/ItelTel, 15. bekezdés); a Bizottság 2001. március 2-i határozata (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, 21. és 22. bekezdések).

⁽⁷⁾ A Bizottság 1999. április 12-i határozata (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, 26. bekezdés); a Bizottság 1997. december 14-i határozata (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 17. bekezdés).

⁽⁸⁾ A Bizottság 1997. december 14-i határozata (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 17. bekezdés); a Bizottság 1999. április 12-i határozata (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, 27. bekezdés); a Bizottság 2001. április 6-i határozata (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, 28. bekezdés); a Bizottság 2000. augusztus 4-i határozata (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, 18. bekezdés).

23. Hasonlóképpen, a versenytildalmi záradékoknak azokra a termékekre (beleértve a termékek javított változatait vagy frissítéseit, valamint a helyükbe lépő modelleket) és szolgáltatásokra kell korlátozódniuk, amelyek az átadott vállalkozás gazdálkodó tevékenységét képezték. Ez tartalmazhat olyan termékeket és szolgáltatásokat, amelyek előrehaladott fejlesztési fázisban vannak a tranzakció időpontjában, vagy olyan termékeket, amelyek teljes kifejlesztésre kerültek, de piacra még nem kerültek. Az eladó által támasztott versennyel szembeni védelem a termék vagy szolgáltatás azon piacain, ahol az átadott vállalkozás nem volt aktív az átadás előtt, nem tekinthető szükségesnek ⁽¹⁾.
24. Az eladó kötelezettséget vállalhat a saját maga, leányvállalat és kereskedelmi megbízottai nevében. Az a kötelezettség azonban, hogy hasonló korlátozásokat másokra is kiszab, nem tekinthető az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek. Ez vonatkozik különösen azokra a záradékokra, amelyek a viszonteladók vagy felhasználók behozatallal vagy kivittel kapcsolatos szabadságát korlátoznák.
25. Azok a záradékok, amelyek az eladónak azt a jogát, hogy részvényeket vásároljon, vagy birtokoljon egy olyan vállalatban, amely versenyben áll az átadott gazdálkodóval, az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek tekintendők, ugyanolyan feltételek szerint, mint amilyenek fentebb a versenytildalmi záradékokkal kapcsolatban kifejtésre kerültek, kivéve, ha megakadályozzák az eladót abban, hogy részvényeket tisztán pénzügyi befektetés céljával vásároljon vagy tartson, anélkül, hogy közvetlenül vagy közvetve vezetési jogosítványokat vagy bármiféle lényeges bedolyást szerezne a versenytárs társaságban ⁽²⁾.
26. Az ajánlattétel tilalmára és a titoktartásra vonatkozó záradékok hasonló hatással bírnak, és ezért hasonlóképpen értékelendők, mint a versenytildalmi záradékok ⁽³⁾.

B. Licenc-megállapodások

27. Egy vállalkozásnak vagy egy részének átadása magában foglalhatja – az átadott eszközök teljes mértékű hasznosításának céljával – szellemi tulajdoni jogok vagy know-how átadását a vevőnek. Az eladó azonban tulajdonosa maradhat a jogoknak, hogy azokat az átadottól eltérő tevékenységekhez hasznosítsa. Ezekben az esetekben a szokásos mód annak biztosítására, hogy a vevő teljes mértékben használhassa az átadott eszközöket, egy javára szóló licenc-megállapodás megkötése. Hasonló módon, amikor az eladó szellemi tulajdonjogokat adott át az üzleti vállalkozással együtt, lehet, hogy még használni akarja ezeket a jogokat vagy azokat mind, az átadottól különböző tevékenységekhez, amely esetben a vevő licencet ad az eladónak.
28. A szabadalmak ⁽⁴⁾, hasonló jogok vagy know-how ⁽⁵⁾ licencei szükségesnek tekinthetők az összefonódás megvalósításához. Az összefonódás szerves részeinek is tekinthetők, és ebben az esetben nem szabad, hogy időbeli korlátok vonatkozzanak rájuk. Ezek az engedélyek lehetnek egyszerűek vagy kizárólagosak, illetve korlátozódhatnak bizonyos felhasználási területekre, amennyiben megfelelnek az átadott vállalkozás tevékenységeinek.

⁽¹⁾ A Bizottság 1997. december 14-i határozata (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 17. bekezdés); a Bizottság 2001. március 2-i határozata (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, 22. bekezdés); a Bizottság 2001. április 6-i határozata (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, 28. bekezdés); a Bizottság 2000. augusztus 4-i határozata (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, 18. bekezdés).

⁽²⁾ A Bizottság 1993. február 4-i határozata (IV/M.301 – Tesco/Catteau, 14. bekezdés); a Bizottság 1997. december 14-i határozata (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 19. bekezdés); a Bizottság 1999. április 12-i határozata (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, 27. bekezdés); a Bizottság 2000. április 6-i határozata (COMP/M.1832 – Ahold/ICA Förbundet/Canica, 26. bekezdés).

⁽³⁾ Ennek megfelelően a titoktartási záradékokat az ügyfelek adataira, árára és mennyiségeire nem lehet kiterjeszteni. Ezzel ellentétben a műszaki know-how-ra vonatkozó titoktartási záradékok kivételesen indokoltak lehetnek hosszabb időszakokra, ld. a Bizottság 1998. április 29-i határozata (IV/M.1167 – ICI/Williams, 22. bekezdés); a Bizottság 1992. április 30-i határozata (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interox, 50. bekezdés).

⁽⁴⁾ Beleértve a szabadalmi bejelentéseket, a használati mintákat, a használati minták bejegyzése iránti kérelmeket, formatervezési mintákat, a félvezető termékek kapcsolási rajzait, a gyógyszerkészítményekre vagy más, kiegészítő szabadalmi oltalmi tanúsítványra jogosult termékekre vonatkozó kiegészítő szabadalmi oltalmi tanúsítványokat és a növénynevelési igazolásokat (lásd a 772/2004/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének h) pontját).

⁽⁵⁾ Lásd a 772/2004/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének i) pontját.

29. A gyártással kapcsolatos területi korlátozások azonban, az átadott tevékenység területének tükrözésével nem szükségesek a művelet végrehajtásához. Ami egy üzleti vállalkozás eladója által a vevőnek juttatott licenceket illeti, az eladóra vonatkozhatnak területi korlátozások a licenc-megállapodásban, ugyanazokkal a feltételekkel, mint amelyeket a versenytilalmi záradékokban rögzítettek az üzleti vállalkozás eladásának kapcsán.
30. A licenc-megállapodásokban szereplő, a fenti rendelkezéseket meghaladó korlátozások, mint például azok, amelyek inkább a licencadót védelmezik, mint a licenc vevőjét, nem szükségesek az összefonódás megvalósításához ⁽¹⁾.
31. Hasonlóképpen, a kereskedelmi védjegyekre vonatkozó engedélyek, üzleti nevek, formatervezési mintaoltalmi jogok, szerzői jog és szomszédos jogok esetében lehetnek olyan helyzetek, amelyekben az eladó az ilyen jogok tulajdonosa kíván maradni a megtartott tevékenységekkel kapcsolatban, de a vevőnek szüksége van azokra a jogokra ahhoz, hogy az árukat vagy szolgáltatásokat értékesítse, amelyeket az átadott vállalkozás vagy annak egy része előállít. Itt a fentiekkel azonos megfontolások érvényesülnek ⁽²⁾.

C. Beszerzési és szállítási kötelezettségek

32. Sok esetben egy vállalkozás vagy egy részének átadása maga után vonhatja azoknak a hagyományos beszerzési és ellátási vonalak megszakadását, amelyek az eladó gazdálkodó egységén belüli tevékenységek korábbi integrálódásának eredményeként alakultak ki. Ahhoz, hogy az eladó gazdálkodó egységének szétbontása és az eszközök egy részének a vevőnek való átadása ésszerű feltételek mellett lehetővé váljon, gyakran szükség van arra, hogy egy átmeneti időszakban az eladó és a vevő közötti meglévő, vagy ahhoz hasonló kapcsolatok fennmaradjanak. Ezt a célkitűzést rendszerint beszerzési és szállítási kötelezettségek révén érik el, a vállalkozás vagy egy részének eladója és/vagy a vevő számára. Figyelembe véve azt a sajátos helyzetet, amely az eladó gazdálkodó egységének szétbontásából származik, az ilyen kötelezettségek elismerhetők az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódóknak és ahhoz szükségeseknek. Ezek szólhatnak akár az eladó, akár a vevő javára, az eset sajátos körülményeitől függően.
33. Az ilyen kötelezettségvállalások célja az lehet, hogy biztosítsák az ellátás folyamatosságát a felek bármelyike számára azokból a termékekből, amelyek szükségesek az eladó által megtartott vagy a vevő által átvett tevékenységek elvégzéséhez. Mindazonáltal, a beszerzési és szállítási kötelezettségek időtartamának arra az időszakra kell korlátozódnia, amely ahhoz szükséges, hogy a függő kapcsolatot a piaci autonómia válthassa fel. Ily módon a beszerzési és szállítási kötelezettségek, amelyek előzőleg szállított mennyiségek garantálását célozzák, indokoltak lehetnek egy legfeljebb ötéves átmeneti időszakban ⁽³⁾.
34. A fix mennyiségekre szóló akár beszerzési, akár szállítási kötelezettségek, esetleg egy változási záradékkal, elismerten közvetlenül kapcsolódnak az összefonódás megvalósításához és szükségesek ahhoz. A korlátozás nélküli mennyiségeket előíró kötelezettségek ⁽⁴⁾, a kizárólagosság vagy a kiemelt szállító vagy vásárló státuszának átengedése ⁽⁵⁾ azonban nem szükségesek az összefonódás megvalósításához.
35. A szolgáltatási és forgalmazási megállapodások hatásban egyenértékűek a szállítási megegyezésekkel, következésképpen a fentiekkel azonos megfontolások alkalmazandók rájuk.

⁽¹⁾ Amennyiben ezek az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak, az ilyen megállapodások tartozhatnak a 772/2004/EK rendelet hatálya alá is.

⁽²⁾ A Bizottság 2000. szeptember 1-jei határozata (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., 54. bekezdés).

⁽³⁾ A Bizottság 1996. február 5-i határozata (IV/M.651 – AT&T/Philips, VII.); a Bizottság 1999. március 30-i határozata (IV/JV.15 – BT/AT&T, 209. bekezdés; ld. a kivételes esetekre a Bizottság 1995. március 13-i határozatát (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, 99. bekezdés); a Bizottság 1995. július 27-i határozatát (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, 45. bekezdés).

⁽⁴⁾ Az arányosság elvének megfelelően a rögzített mennyiségekre szóló kötelezettségek egy változtatási záradékkal ezekben az esetekben kevésbé korlátozóak a verseny szempontjából, ld. pl. A Bizottság 1998. szeptember 18-i határozata (IV/M.1292 – Continental/ITT, 19. bekezdés).

⁽⁵⁾ A Bizottság 1998. július 30-i határozata (IV/M.1245 – VALEO/ITT Industries, 64. bekezdés); ld. a kivételes esetekre (pl. a piac hiánya) a Bizottság 1995. március 13-i határozatát (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, 92–96. bekezdések); a Bizottság 1995. július 27-i határozatát (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, 38. és azt követő bekezdések).

IV. AZ ÁLTALÁNOSAN ELŐFORDULÓ KORLÁTOZÁSOKRA ALKALMAZANDÓ ELVEK A KÖZÖS VÁLLALKOZÁSOK ESETÉBEN, A VÁLLALATFÜZŐS RENDELET 3. CIKKÉNEK (4) BEKEZDÉSE ÉRTELMEBEN

A. Versenytilalmi kötelezettségek

36. Egy versenytilalmi kötelezettség az anyavállalatok és a közös vállalkozás szerint az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek tekinthető, amikor az ilyen kötelezettségek megfelelnek azoknak a termékeknek, szolgáltatásoknak és területeknek, amelyekre a közös vállalkozási megállapodás vagy annak alapszabálya vonatkoznak. Az ilyen versenytilalmi záradékok egyebek között tükrözik azt az igényt, hogy biztosítsák a jóhiszeműséget a tárgyalások során, tükrözhetik azt az igényt is, hogy a közös vállalkozás eszközeit teljes mértékben kihasználják, vagy azt, hogy a közös vállalkozást képessé tegyék az anyavállalatok által biztosított know-how és goodwill elsajátítására, vagy azt az igényt, hogy az anyacégek érdekeit védelmezzék a közös vállalkozásban a versenytársak lépéseivel szemben, amit megkönnyít többek között az, hogy az anyacégek előnyt élveznek az átadott vagy a közös vállalkozás által kifejlesztett know-how-hoz és goodwillhez való hozzájutásban. Az ilyen versenytilalmi kötelezettségek az anyavállalatok és a közös vállalkozás között az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek tekinthető, a közös vállalkozás egész élettartama alatt ⁽¹⁾.
37. Egy versenytilalmi záradék földrajzi terjedelmének arra a területre kell korlátozódnia, amelyen az anyacégek a tárgyhoz tartozó termékeket vagy szolgáltatásokat kínálták, mielőtt a közös vállalkozást létrehozták volna ⁽²⁾. Ez a földrajzi hatály kiterjeszhető olyan területekre, amelyekre az anyavállalatok be kívántak lépni a tranzakció időpontjában, feltéve, hogy ennek a lépésnek az előkészítésébe már eszközöltek befektetéseket.
38. Hasonlóképpen, a versenytilalmi záradékokat azokra a termékekre és szolgáltatásokra kell korlátozni, amelyek a közös vállalkozás gazdálkodó tevékenységét képezik. Ez tartalmazhat olyan termékeket és szolgáltatásokat, amelyek fejlesztés előrehaladott stádiumban volt a tranzakció időpontjában, valamint olyan termékeket és szolgáltatásokat, amelyek teljes kifejlesztése megtörtént, de piacra még nem kerültek.
39. Ha a közös vállalkozás azért jött létre, hogy új piacra lépjenek be, hivatkozni kell azokra a termékekre, szolgáltatásokra és területekre, amelyeken működni kell, a közös vállalkozásról szóló megállapodás vagy alapszabálya alapján. Az előfeltételezés azonban az, hogy a közös vállalkozás egyik anyacégének érdekeit nem szükséges védelmezni a másik anyacég által támasztott versennyel szemben, az attól a piactól különböző piacokon, amelyen a közös vállalkozás eleve működni fog.
40. Emellett a versenytilalmi kötelezettségek a meghatározó befolyást nem gyakorló anyacégek és a közös vállalkozás között az összefonódás megvalósításához közvetlenül nem kapcsolódnak és ahhoz nem szükségesek.
41. A versenytilalmi záradékokkal azonos elvek érvényesülnek az ajánlattételi tilalomról és a titoktartásról szóló záradékokra is.

B. Licenc-megállapodások

42. Az anyacégek által a közös vállalkozásnak adományozott licenc az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek tekinthető. Ez attól függetlenül érvényes, hogy a licenc kizárólagos-e vagy időbeli korlátozások vannak-e rá vagy sem. A licenc korlátozódhat egy bizonyos, a közös vállalkozás tevékenységének megfelelő felhasználási területre.

⁽¹⁾ A Bizottság 1998. január 15-i határozata (IV/M.1042 - *Eastman Kodak/Sun Chemical*, 40. bekezdés) 40; a Bizottság 1996. augusztus 7-i határozata (IV/M.727 - *BP/Mobil*, 51. bekezdés); a Bizottság 1996. július 3-i határozata (IV/M.751 - *Bayer/Hüls*, 31. bekezdés); a Bizottság 2000. április 6-i határozata (COMP/M.1832 - *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, 26. bekezdés).

⁽²⁾ A Bizottság 2000. augusztus 29-i határozata (COMP/M.1913 - *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*; 18. bekezdés); a Bizottság 2000. december 22-i határozata (COMP/M.2243 - *Stora Enso/Assidoman/JV*, 49. bekezdés, utolsó mondat).

43. Azok a licenck, amelyeket a közös vállalkozás ad meg egyik anyacégének, vagy a licencekkel kapcsolatos kereszt-megállapodások az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek tekinthetők, ugyanolyan feltételek mellett, mint egy vállalkozásban való befolyásszerzés esetében. Az anyacégek közötti licenc-megállapodások nem tekinthetők a közös vállalkozás megvalósításához közvetlenül kapcsolódónak és ahhoz szükségesnek.

C. Beszerzési és szállítási kötelezettségek

44. Ha az anyavállalatok továbbra is megmaradnak egy olyan piacon, amely a közös vállalkozásához képest a beszerzés vagy a további feldolgozás piacát jelenti, bármely beszerzési és szállítási megállapodásra, beleértve a szolgáltatási és forgalmazási megállapodásokat, azok az elvek alkalmazandók, mint egy vállalkozás átadása esetében.
-

A Bizottság közleménye a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról

(2005/C 56/04)

(EGT vonatkozású szöveg)

I. BEVEZETŐ

1. Ez a közlemény egy egyszerűsített eljárást határoz meg, amely szerint a Bizottság egyes összefonódásokat kezelni szándékozik a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (az EK-vállalatfúziós rendelet) alapján, amikor azok nem vetnek fel versenypolitikai aggályokat. Ez a közlemény az egyes összefonódások kezelésének egyszerűsített eljárásáról szóló, a 4064/89/EGK tanácsi rendelet szerinti közlemény helyébe lép⁽²⁾. A Bizottság által a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet⁽³⁾ alkalmazása során nyert tapasztalatok azt mutatják, hogy a bejelentett összefonódások egyes kategóriáit általában jóváhagyják anélkül, hogy bármiféle lényeges kételyek merülnének fel, feltéve hogy nem voltak különleges körülmények.

2. Ennek a közleménynek az a célja, hogy meghatározza azokat a feltételeket, amelyek szerint a Bizottság rendszerint elfogad egy az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító, rövidített határozatot az egyszerűsített eljárás alapján, valamint iránymutatást adjon magáról az eljárásról. Amikor ennek a közleménynek az 5. pontjában ismertetett szükséges minden feltételt teljesítettek, és feltéve hogy nincsenek különleges körülmények, a Bizottság egy rövidített jóváhagyó határozatot fogad el az értesítéstől számított 25 munkanapon belül az EK vállalatfúziós rendeletének 6. cikke (1) bekezdése b) pontja alapján⁽⁴⁾.

3. Mindazonáltal, ha az e közlemény 6–11. pontjában ismertetett biztosítékok és kizárások alkalmazandók, a Bizottság vizsgálatot indíthat és/vagy teljes körű határozatot hozhat az EK vállalatfúziós rendelete szerint.

4. Az alábbi szakaszokban vázolt eljárás követésével a Bizottság célja az, hogy a közösségi vállalatfúziós ellenőrzést célirányosabbá és hatatosabbá tegye.

II. AZ ÖSSZEFONÓDÁSOK OLYAN KATEGÓRIÁI, AMELYEK KEZELHETŐK AZ EGYSZERŰSÍTETT ELJÁRÁS SZERINT

Egyszerűsített eljárással kezelhető összefonódások

5. A Bizottság az egyszerűsített eljárást az összefonódások következő kategóriáinál alkalmazza:

a) két vagy több vállalkozás közös ellenőrzést szerez egy közös vállalkozás felett, feltéve hogy a közös vállalkozásnak nincs, vagy elhanyagolható mértékű az Európai Gazdasági Térségen (EGT-n) belüli tényleges vagy tervezett tevékenysége. Ilyen esetek akkor fordulnak elő, amikor:

i. a közös vállalkozás forgalma⁽⁵⁾ és/vagy a kapcsolódó tevékenységek forgalma⁽⁶⁾ 100 millió eurónál kevesebb az EGT területén; és

ii. a közös vállalkozásnak átadott eszközök⁽⁷⁾ teljes értéke 100 millió eurónál kevesebb az EGT területén⁽⁸⁾; vagy

⁽⁵⁾ A közös vállalkozás forgalmát az anyavállalatok, vagy magának a közös vállalkozásnak a legutóbbi auditált mérlege alapján kell meghatározni, attól függően, hogy rendelkezésre állnak-e a közös vállalkozásba bevitt források elkülönített számlái.

⁽⁶⁾ Az „és/vagy” kifejezés az idevágó helyzetek sokféleségére utal; például:

- egy célvállalat közös megszerzése esetén a figyelembeveendő forgalom ennek a céltársaságnak (a közös vállalkozásnak) a forgalma,
- egy közös vállalkozás létrehozása esetén, amelyhez az anyavállalatok tevékenységükkel járulnak hozzá, a figyelembe vehető forgalom a tevékenységi hozzájárulásé,
- abban az esetben, ha új ellenőrzést gyakorló fél lép be egy meglévő közös vállalkozásba, a közös vállalkozás forgalmát és az új anygvállalat tevékenységi hozzájárulásainak forgalmát (ha van ilyen) kell figyelembe venni.

⁽⁷⁾ A közös vállalkozás eszközeinek teljes értékét az egyes anyavállalatok legutóbbi elkészült és jóváhagyott mérlegei alapján kell meghatározni. Az „eszközök” fogalom tartalmazza: (1) mindazokat a tárgyi és immateriális eszközöket, amelyeket átvisznek a közös vállalkozásba (a tárgyi eszközökre példa a gyártóüzem, a nagy- és kiskereskedelmi üzletek és az árukészletek; az immateriális javakra példa a szellemi tulajdon, az üzleti- és cégérték stb.), valamint (2) a közös vállalkozás esetleges hitele vagy bármiféle kötelezettsége, amelynek megadásába vagy garantálásába a közös vállalkozás anyavállalata beleegyezett.

⁽⁸⁾ Amikor az átadott eszközök forgalmat hoznak, akkor sem az eszközök értéke, sem a forgalomé nem haladhatja meg a 100 millió eurót.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽²⁾ HL C 217., 2000.7.29., 32. o.

⁽³⁾ HL L 395., 1989.12.30., 1. o.; javított változat HL L 257., 1990.9.21., 13. o.

⁽⁴⁾ A bejelentési követelmények a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 802/2004/EK tanácsi rendelet I. és II. mellékletében szerepelnek („Az EK vállalatfúziók megvalósításáról szóló rendelet”).

- b) két vagy több vállalkozás összeolvad, illetve egy vagy több vállalkozás kizárólagos vagy közös ellenőrzést szerez egy másik vállalkozás felett, feltéve hogy az összefonódásban részt vevő felek egyike sem folytat ugyanazzal a termékkel vagy ugyanazzal a földrajzi piaccal kapcsolatos üzleti tevékenységet, vagy tevékenykedik olyan termék piacán, amely ahhoz a termékpiachoz képest a beszerzésekhez vagy a további feldolgozáshoz kapcsolódik⁽⁹⁾;
- c) két vagy több vállalkozás összeolvad, illetve egy vagy több vállalkozás kizárólagos vagy közös ellenőrzést szerez egy másik vállalkozás felett és:
- i. két vagy több, az összefonódásban érintett fél folytat ugyanazzal a termékkel és földrajzi piaccal kapcsolatos tevékenységet (horizontális kapcsolatok), feltéve hogy összesített piaci részarányuk 15 %-nál kevesebb; vagy
- ii. egy vagy több, az összefonódásban érintett vállalkozás folytat üzleti tevékenységet olyan termék piacán, amely a beszerzés vagy a további feldolgozás révén kapcsolódik ahhoz a termékpiachoz, amelyen valamelyik, az összefonódásban érintett fél tevékenykedik (vertikális kapcsolatok)⁽¹⁰⁾; feltéve hogy sem egyéni, sem összesített piaci részarányuk nem éri el a 25 %-os vagy afölötti szintet⁽¹¹⁾; vagy
- d) az egyik fél kizárólagos ellenőrzést készül szerezni egy vállalkozás felett, amelyben már közös ellenőrzéssel rendelkezik.

Biztosítékok és kizárások

6. Annak megítélésében, hogy egy összefonódás az 5. pontban említett kategóriák egyikébe beletartozik-e, a Bizottság gondoskodik arról, hogy minden fontos körülmény kellőképpen tisztázva legyen. Mivel a piacok meghatározásai valószínűleg kulcsfontosságú elem lesznek ebben a megítélésben, a feleknek tájékoztatást kell adniuk minden megindokolható alternatív piaci meghatározásról a bejelentést megelőző eljárás során (ld. 15. pont). A bejelentő felek felelnek azért, hogy a tárgyhoz tartozó minden alternatív terméket és földrajzi piacot ismertessenek, amelyekre a bejelentett összefonódás hatással lehet, valamint adatokat és információkat szolgáltatassanak az ilyen

⁽⁹⁾ Ld. az érintett piacnak a közösségi versenyjog céljaira történő meghatározásáról szóló bizottsági közleményt (HL C 372., 1997.12.9., 5. o.).

⁽¹⁰⁾ Ld. 6. lábjegyzet.

⁽¹¹⁾ Ez azt jelenti, hogy csak azok az összefonódások kerülnek ebbe a kategóriába, amelyek nem eredményeznek érintett piacokat, ahogyan azt a CO-nyomtatvány 6.III szakasza meghatározza. A horizontális és vertikális kapcsolatok küszöbértékei mind a nemzeti, mind az EGT-szinten érvényes piaci részarányra vonatkoznak, valamint mindazokra a kézenfekvő alternatív termékpiac-meghatározásokra, amelyek adott esetben esetleg megvizsgálandók. Fontos, hogy a bejelentésben szereplő, alapul szolgáló piac-meghatározások kellően pontosak legyenek ahhoz, hogy megindokolják azt az értékelést, hogy ezeket a küszöbértékeket nem teljesítették, valamint az, hogy minden kézenfekvő alternatív piac-meghatározást megemlítsenek (beleértve a nemzetinél szűkebb földrajzi piacokat is).

piacok meghatározásához kapcsolódóan⁽¹²⁾. A Bizottság fenntartja magának a végső döntéshez való jogot a piac meghatározására, amely döntését az ügy tényeinek elemzésére alapozza. Amikor nehéz meghatározni a tárgyhoz tartozó piacokat vagy a felek piaci részarányait, a Bizottság nem alkalmazza az egyszerűsített eljárást. Ezenkívül amennyiben az összefonódások újszerű, általános érdeklődésre számot tartó jogi problémákat vetnek fel, a Bizottság általában tartózkodik attól, hogy rövidített határozatokat hozzon, és rendszerint rátér a szokásos, elsőfokú vállalatfúziós eljárásra.

7. Míg rendszerint feltételezhető, hogy az 5. kategóriába tartozó összefonódások nem vetnek fel komoly aggályokat azzal kapcsolatban, hogy összeegyeztethető-e a közös piaccal, mégis lehetnek olyan helyzetek, amelyek kivételképpen közelebbi megvizsgálást és/vagy teljes körű határozatot igényelnek. Ilyen esetekben a Bizottság áttérhet a szokásos, elsőfokú vállalatfúziós eljárásra.
8. A következők jelzésértékű példák azoknak az eseteknek a típusaira, amelyek kizárhatók az egyszerűsített eljárásból. Az összefonódások egyes típusai megnövelhetik a felek piaci erejét, például a műszaki, pénzügyi vagy más erőforrások egyesítése által még akkor is, ha az összefonódásban részt vevő felek nem ugyanazon a piacon tevékenykednek. Azok az összefonódások, amelyeknél az összefonódásban részt vevő felek közül legalább kettő egymással szoros kapcsolatban lévő szomszédos piacokon⁽¹³⁾ van jelen, szintén alkalmatlanok lehetnek az egyszerűsített eljárás szempontjából, különösen akkor, amikor az összefonódásban részt vevő felek közül egy vagy több egyénileg 25 %-os vagy nagyobb piaci részaránnyal rendelkezik bármelyik termékpiacon azok közül, amelyeken nincs horizontális vagy vertikális kapcsolat a felek között, de amely piac szomszédos egy olyan piachoz képest, amelyen egy másik fél aktív. Más esetekben talán nem lehet meghatározni a felek pontos piaci részarányait. Ez gyakori olyankor, amikor a felek új vagy kevésbé fejlett piacokon működnek. Az olyan piacokon végbemenő összefonódások, ahol a piacra jutási korlátok magasak, az összefonódás foka magas⁽¹⁴⁾ vagy más ismert versenypolitikai problémák vannak, szintén alkalmatlannak minősülhetnek.

⁽¹²⁾ Mint minden egyéb bejelentésnél, a Bizottság hatálytalaníthatja az olyan rövidített határozatot, amiért az érintett vállalkozások egyike felelős, ha az helytelen információn alapul (az EK vállalatfúziós rendelet 6. cikkének (3) bekezdése a) pontja).

⁽¹³⁾ A termékpiacok szorosan kapcsolódó szomszédos piacoknak minősülnek, amikor a termékek egymást kiegészítik, vagy amikor olyan termékválasztékba tartoznak, amelyet általában ugyanazok a vásárlók vesznek meg ugyanarra a végső felhasználási célra.

⁽¹⁴⁾ Ld. Iránymutatások a horizontális összefonódásoknak a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló tanácsi rendelet szerinti értékeléséhez, 14–21. pont, HL C 31., 2004.2.5., 5. o.

9. A Bizottság eddigi tapasztalatai azt mutatták, hogy a közös befolyásról a kizárólagosra való áttérés kivételesen megkívánhatja a mélyrehatóbb vizsgálatot és/vagy a teljes körű határozatot. Különleges versenypolitikai aggály merülhet fel olyan körülmények között, amikor a korábbi közös vállalkozás beintegrálódik a fennmaradó egyetlen, ellenőrző befolyást gyakorló részvényes csoportjába vagy hálózatába, miközben azokat a fegyelmező korlátozásokat, amelyeket a különböző ellenőrző befolyást gyakorló részvényesek potenciálisan eltérő érdekei gyakoroltak, eltávolítják és a stratégiai piaci pozíció megerősödhet. Például olyan esetben, amikor A vállalkozás és B vállalkozás közösen ellenőrzi C közös vállalkozást, olyan összefonódás, amelyben A kizárólagos ellenőrzést szerez C felett, versenypolitikai aggályokat vethet fel olyan körülmények között, ha C közvetlen versenytársa A-nak, és amikor C és A jelentős összesített piaci pozícióval rendelkezik majd, és olyankor, amikor ez megszünteti a függetlenségnek azt a mértékét, amellyel C korábban rendelkezett⁽¹⁵⁾. Az ilyen esetekben, amikor mélyrehatóbb elemzésre van szükség, a Bizottság áttérhet a szokásos, elsőfokú vállalatfúziós eljárásra⁽¹⁶⁾.
10. A Bizottság akkor is áttérhet a szokásos, elsőfokú vállalatfúziós eljárásra, ha sem a Bizottság, sem a tagállamok illetékes hatóságai nem vizsgálták felül a kérdéses közös vállalkozás feletti közös ellenőrzés megszerzését.
11. Ezen kívül a Bizottság áttérhet a szokásos, elsőfokú vállalatfúziós eljárásra, ha az EK vállalatfúziós rendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerinti koordinációs kérdés merül fel.
12. Ha egy tagállam megalapozott aggályokat juttat kifejezésre egy bejelentett összefonódással kapcsolatban a bejelentés másolatának kézhezvételétől számított 15 napon belül, vagy egy harmadik fél megalapozott aggályokat juttat kifejezésre az ilyen megjegyzések számára meghatározott határidőn belül, a Bizottság teljes körű határozatot hoz. Az EK-vállalatfúziós rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében megállapított időkorlátokat kell alkalmazni.

Beszámolóik kérése

13. Az egyszerűsített eljárás alkalmazására nem kerül sor, ha a bejelentett összefonódásról egy tagállam beszámolót kér az EK vállalatfúziós rendeletének 9. cikke alapján, vagy a

⁽¹⁵⁾ IV/M.1328 sz. ügy, KLM/Martinair, A versenypolitikáról szóló XXIX. jelentés, 1999 – SEC(2000) 720 végleges, 165–166. pont.

⁽¹⁶⁾ COMP/M.2908 ügy: Deutsche Post/DHL (II) 2002. szeptember 18-i határozat.

Bizottság elfogadja egy vagy több tagállamtól a beszámoló iránti kérelmet bejelentett összefonódásról az EK vállalatfúziós rendeletének 22. cikke alapján.

Bejelentést megelőző beszámolókat a bejelentő felek kérésére

14. Ennek a közleménynek a biztosítékaitól és kizárásaitól függően a Bizottság alkalmazhatja az egyszerűsített eljárást azokra az összefonódásokra, amelyeknél:
- i. indoklással ellátott beadványt követően az EK-vállalatfúziós rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján a Bizottság úgy dönt, hogy az ügyet nem adja át tagállamnak; vagy
 - ii. indoklással ellátott beadványt követően az EK-vállalatfúziós rendelet 4. cikkének (5) bekezdése alapján az ügy a Bizottság elé kerül.

III. ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

A bejelentést megelőző kapcsolatfelvételek

15. A Bizottság úgy találja, hogy a bejelentést megelőző kapcsolatfelvételek a bejelentő felek és a Bizottság között még a látszólag problémamentes esetekben is hasznosak⁽¹⁷⁾. A Bizottság egyszerűsített eljárással kapcsolatos tapasztalata azt mutatta, hogy az egyszerűsített eljáráshoz szóba jöhető esetek bonyolult kérdéseket vethetnek fel, például a piac meghatározásáét (ld. a fenti 6. pontot), amelyeket lehetőleg a bejelentést megelőző időszakban kellene megválaszolni. Az ilyen kapcsolatfelvételek lehetővé teszik a Bizottság és a bejelentő felek számára, hogy meghatározzák azoknak az információknak a pontos körét, amelyet a bejelentésben meg kell adni. A bejelentést megelőző kapcsolatfelvételeket legalább két héttel a bejelentés várható időpontja előtt kell kezdeményezni. A bejelentést tevő feleknek ezért tanácsolható, hogy a bejelentést megelőző kapcsolatfelvételeket megtegyék, különösen amikor arra kéri a Bizottságot, hogy engedje el a teljes körű bejelentést a vállalatgyűlések fölötti ellenőrzésekről szóló 139/2004/EK bizottsági rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 7-i 802/2004/EK bizottsági rendelet⁽¹⁸⁾ 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban azon az alapon, hogy a bejelentett művelet nem vet majd fel versenypolitikai aggályokat.

⁽¹⁷⁾ Ld. Versenyügyi Főigazgatóság legjobb módszerei az EK-vállalatfúziók ellenőrzési eljárásainál, amely hozzáférhető a következő honlapon: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf

⁽¹⁸⁾ HL L 133., 2004.4.30., 1. o.

A bejelentés tényének közzététele

16. A tájékoztatás, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kell közzétenni a bejelentés kézhezvétele⁽¹⁹⁾ után a következőket tartalmazza: az összefonódásban részt vevő felek nevét, származási országát, az összefonódás jellegét és az érintett gazdasági ágazatot, valamint egy jelzést arra vonatkozóan, hogy a bejelentést tevő fél által adott információk alapján az összefonódásra alkalmazható az egyszerűsített eljárás. Az érdekelt feleknek ezt követően lehetőségük van arra, hogy benyújtsák észrevételeiket, különösen azokról a körülményekről, amelyek vizsgálatot tehetnek szükségessé.

Rövidített határozat

17. Ha a Bizottság meggyőződik arról, hogy az összefonódás teljesíti az egyszerűsített eljárás kritériumait (ld. fenti 5. pont), akkor rendszerint rövidített határozatot bocsát ki. Ide tartoznak azok a megfelelő esetek, amelyek nem vetnek fel semmiféle versenypolitikai aggályokat, ha az teljes körű bejelentést kap. Az összefonódást így a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítják a bejelentés napjától számított 25 munkanapon belül az EK vállalatfúziós rendelet 10. cikkének (1) és (6) bekezdéseinek alapján. A Bizottság törekszik arra, hogy a rövidített határozatot amint lehet, kiadja annak a 15 munkanapos időszaknak a letelte után, amelynek során a tagállamok kérhetik a bejelentett összefonódásról szóló beszámolót az EK vállalatfúziós rendelet 9. cikke alapján. Mindazonáltal abban az időszakban, amely a 25 munkanapos határidőig

eltelik, nyitva marad a lehetőség a szokásos elsőfokú vállalatfúziós eljárásra történő áttérésre, és ezáltal vizsgálatok indítására és/vagy teljes körű határozat meghozatalára a Bizottság számára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az ilyen eljárás a megfelelő a kérdéses ügyben.

A rövidített határozat közzététele

18. A Bizottság a határozat tényéről bejelentést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, ahogyan azt a teljes tisztázásról szóló határozatoknál teszi. A határozat nyilvános változata hozzáférhetővé válik a Versenypolitikai Főigazgatóság internetes weboldalán korlátozott ideig. A rövidített határozat tartalmazza az információkat a bejelentett, a Hivatalos Lapban közzétett összefonódásról a bejelentés időpontja szerint (a felek neve, származási országuk, az összefonódás jellege és az érintett gazdasági ágazatok), és egy nyilatkozatot a határozaton belül, amely az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja, mert az beletartozik a jelen közleményben leírt egy vagy több kategóriába, amihez a vonatkozó kategória(k) kifejezetten meg kell nevezni.

IV. KIEGÉSZÍTŐ KORLÁTOZÁSOK

19. Az egyszerűsített eljárás nem alkalmazható olyan esetekben, amelyekben az érintett vállalkozások kérelmezik az összefonódás megvalósításához közvetlenül kapcsolódó és ahhoz szükséges korlátozások kifejezett értékelését.

⁽¹⁹⁾ Az EK-vállalatfúziós rendelet 4. cikkének 3. bekezdése.

ÁTDOLGOZOTT MAGYARÁZÓ MEGJEGYZÉSEK AZ EGYRÉSZRŐL AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÉS TAGÁLLAMAI, MÁSRÉSZRŐL A CHILEI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI TÁRSULÁS LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS III., A „SZÁRMAZÓ TERMÉKEK” FOGALMÁNAK MEGHATÁROZÁSÁRÓL ÉS A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS MÓDSZEREIRŐL SZÓLÓ MELLÉKLETÉHEZ

(2005/C 56/05)

17. cikk – Alaki okok

Az EUR.1 szállítási bizonyítvány „alaki okokból” elutasítható, mivel azt nem az előírt módon állították ki. Ilyen esetekben utólagosan záradékkal ellátott bizonyítvány bemutatására kerülhet sor, amelyek például a következőket tartalmazhatják:

- az EUR.1 szállítási bizonyítványt nem az előírt formanyomtatványon állították ki (pl. a háttér nem gilosmintás, jelentős a méretbeli és színbeli különbség a hivatalos mintához képest, hiányzik a sorszám, nem a hivatalosan előírt nyelvek egyikén nyomtatták),
- a kötelezően kitöltendő rovatok egyikét (pl. az EUR.1 4. rovata) üresen hagyták; ez nem vonatkozik a 8. rovatra,
- az EUR.1 szállítási bizonyítványt nem bélyegezték le illetve nem írták alá (pl. 11. rovat),
- az EUR.1 szállítási bizonyítványt egy arra nem jogosult hatóság látta el záradékkal,
- az alkalmazott bélyegző új, amelynek a mintázatáról még nem küldtek értesítést,
- a benyújtott EUR.1 szállítási bizonyítvány másolat vagy fénymásolat, nem pedig az eredeti okmány,
- az 5. rovat bejegyzése olyan országot említ (pl. Izrael vagy Kuba), amely az egyezménynek nem szerződő fele.

A foganatosítandó intézkedés:

Az okmányt az ok(ok) feltüntetésével a „Nem elfogadott okmány” megjegyzéssel kell ellátni, majd el kell küldeni az importőrnek, hogy az utólagosan új okmányt állíthasson ki. A vámhatóságok azonban megőrizhetik az elutasított okmány másolatát utóellenőrzés céljából, vagy arra az esetre, ha van ok csalást feltételezni.

31. cikk – A preferenciális elbánás ellenőrzés nélküli elutasítása

Itt azokról az esetekről van szó, amikor a származási igazolást alkalmatlannak tekintik, többek között a következő okokból:

- az árumegnevezésre szolgáló rovatot (az EUR.1 8. rovata) nem töltötték ki, vagy az nem a bemutatott árukra vonatkozik,
- a származási igazolást olyan ország állította ki, amely az egyezménynek nem szerződő fele, akkor is, ha az áruk a Közösségből vagy Chiléből származnak (pl. Chiléből származó termékekre Izraelben kiállított EUR.1),
- az EUR.1 szállítási bizonyítvány kötelező rovatainak egyikében jóvá nem hagyott kihúzások vagy módosítások nyomai láthatók (pl. az árumegnevezés vagy a csomagok száma rovat, a származási vagy rendeltetési ország rovata),
- az EUR.1 szállítási bizonyítvány határideje – a rendeletek által szabályozott okoktól (pl. rendkívüli körülmények) eltérő okok miatt – lejárt, kivéve ha az árukat a határidő lejárta előtt mutatták be,
- a származási igazolást a későbbiekben olyan árukkal együtt mutatják be, amelyeket korábban csempészúton hoztak be,
- az EUR.1 szállítási bizonyítvány 4. rovata olyan országot nevez meg, amely az egyezménynek – amelynek keretében a preferenciális elbánást kéri – nem szerződő fele.

A foganatosítandó intézkedés:

A származási igazolást az „Alkalmatlan” megjegyzéssel kell ellátni és azt a benyújtás helye szerinti vámhatóságok megőrzik, hogy megakadályozzák a további felhasználási kísérleteket.

A nemzeti jogszabályokkal összhangban kezdeményezett jogi lépések sérelme nélkül az importáló ország vámhatóságai szükség esetén haladéktalanul tájékoztatják az exportáló ország vámhatóságait vagy illetékes kormánysszerveit az elutasításról.

A 17. és 31. cikk magyarázó megjegyzéseiben alkalmazott záradékok

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTTEERITUD	AKTSEPTTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ

ÁLLAMI TÁMOGATÁS – EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

**Állami támogatás: C 42/2004 (ex N 350/2004) – „Üzlethelyiség-felújítási juttatások (BPRA)”
Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően**

(2005/C 56/06)

(EGT vonatkozású szöveg)

Az ezen összefoglalást követő oldalakon közzétett hiteles nyelven megjelenő levél útján a Bizottság 2004. december 1-jén kelt levelében értesítette az Egyesült Királyságot arról a határozatról, hogy a fent említett támogatási rendszerre vonatkozóan kezdeményezi az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárást.

Az érdekelt felek a Bizottság által kezdeményezett eljárásban érintett intézkedésre vonatkozó megjegyzéseiket ennek az összefoglalásnak és az azt követő levélnek a közzétételétől számított egy hónapon belül a következő címre nyújthatják be:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 296 12 42

Ezek a megjegyzések az Egyesült Királyság részére továbbításra kerülnek. A megjegyzéseket benyújtó érdekelt fél személyazonosságának bizalmas kezelését írásban, a kérés indokainak megjelölésével lehet kérni.

AZ ÖSSZEFOGLALÁS SZÖVEGE

Az Egyesült Királyság hatóságai 2004. augusztus 6-án kelt, a Bizottság által 2004. augusztus 10-én regisztrált levélben bejelentették az üzlethelyiség-felújítási juttatások rendszerét.

A rendszer leírása

A rendszer minősített üzleti vállalkozásoknak (tulajdonosoknak/foglalkoztatóknak) tőkejuttatást nyújtana azon tőkebefektetési költségek tekintetében, amelyet jelenleg olyan üzlethelyiségeik felújítására, vagy átalakítására költenek, amelyek egy éve, vagy hosszabb ideje üresek, és amelyek az Egyesült Királyság 2 000 kijelölt hátrányos helyzetben lévő területei egyikén találhatóak, annak érdekében, hogy ezeket a helyiségeket termelő hasznosításba visszahozzák.

A rendszer állami támogatás jellege

Az eljárás ezen szakaszában a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az intézkedés az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.

Eljárási megfontolások

Az Egyesült Királyság a fent említett támogatási rendszerre vonatkozó, annak hatálybaléptetése előtti bejelentéssel megfelelt az EK 88. cikke (3) bekezdése eljárási követelményeinek.

A támogatási intézkedés összeegyeztethetőségének vizsgálata

A tőkejuttatásokat a kijelölt hátrányos helyzetben lévő területeken lévő minősített üzlethelyiségek termelő hasznosítás cél-

jából történő felújítása, vagy átalakítása kapcsán felmerülő tőkebefektetési költségekkel összefüggésben nyújtják. A bejelentett rendszer elsősorban a befektetésre összpontosít. A regionális támogatási iránymutatásnak megfelelően a hátrányos helyzetben lévő területeken történő befektetések támogatása összeegyeztethető lehet a közös piaccal, de csak akkor, ha bizonyos feltételek teljesülnek.

Egy előzetes vizsgálat alapján a Bizottság megállapítja, hogy a javasolt rendszer nem esik bele a jelenlegi iránymutatások, keretszabályok és rendelkezések alkalmazási körébe és területére. Az üzlethelyiségek felújítási juttatásainak rendszere olyan hátrányos helyzetű területekre összpontosít, amelyekre jelenleg nincsenek iránymutatások, vagy keretszabályok.

Következésképpen szükség van annak vizsgálatára, hogy a bejelentett rendszerre érvényes-e az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésében meghatározott kivételek valamelyike. Ennek érdekében a Bizottság megvizsgálta, hogy az Egyesült Királyság által javasolt intézkedés szükséges-e, és arányban áll-e a kijelölt célkitűzéssel, valamint hogy nem torzítja-e a versenyt a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

Korábban a Bizottság kifejezte azt a véleményét, hogy a barna övezet területeinek rehabilitációja fontos közösségi célhoz járul hozzá. A Bizottság úgy véli, hogy az üres üzlethelyiségek annak érdekében történő felújítását vagy átalakítását, hogy a bejelentett intézkedések révén visszakerüljenek a termelő hasznosításba, ahogy azt az Egyesült Királyság ajánlotta, rehabilitációs intézkedésként is fel lehet fogni, és ezért általánosságban hozzájárulna a közösségi célkitűzésekhez.

A Bizottság azonban úgy ítéli meg, hogy ebben a szakaszban további elemzésre van szükség annak érdekében, hogy az üzlet-helyiség-felújítási tőkejuttatások helyénvalóságáról és arányosságáról döntenek lehessen. Ezt a következő tények támasztják alá:

- Az Egyesült Királyság hatóságai által szolgáltatott adatok szerint a vonatkozó ráfordítások 85 %-át az Egyesült Királyságban a nagyobb üzleti vállalkozások hajtják végre, és csak 15 %-át a KKV-k. Bár a rendszer méretre való tekintet nélkül minden vállalkozás előtt nyitott, a BPRA legfőbb hasznélvezői főként a nagy üzleti vállalkozások lesznek.
- Ugyanakkor az Egyesült Királyság hatóságai kijelentették, hogy még azokban az esetekben is, amikor nagy vállalkozások birtokolják az üzlethelyiségeket, a KKV-k közvetetten mégis élvezhetik az intézkedés előnyeit, amennyiben gyakran bérelnek üzlethelyiségeket nagy cégektől. Ezt támasztják alá az Egyesült Királyságtól származó adatok, amelyek azt mutatják, hogy új bérlések esetén a több mint egy éve üresen álló helyiségek 31 %-át nagy üzleti vállalkozások, és 69 %-át KKV-k vették ki. A leghátrányosabb helyzetű területek esetében az Egyesült Királyság meghatározása szerint ezek az arányok 26 % a nagy vállalatok, és 74 % a KKV-k esetében.
- A Bizottság megjegyzi, hogy a bejelentett intézkedés nincs korlátozva a Bizottság meghatározása szerinti kis- és közép-vállalkozásokra. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a rendszer nem korlátozódik az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja, vagy a 87. cikk (3) bekezdésének b) pontja szerinti támogatott területekre.
- Az Egyesült Királyság 2 000 hátrányos helyzetben lévő területének mint a bejelentett intézkedés célterületének a használata ugyanazokat a kérdéseket veti fel, mint amelyek az illetékbélyeg-mentességi rendszer esetében felmerültek. A regionális támogatások vizsgálata eltér a Bizottság állandó gyakorlatától. A Bizottság továbbra is meg van győződve arról, hogy az ilyen eltérést meg kell indokolni annak érdekében, hogy elkerüljük, hogy a kedvezményezettek azokon a területeken, amelyek nem támogatott területként kerültek kijelölésre a 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint és/vagy a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti területek, olyan aránytalan gazdasági előnyhöz jussanak, amely hátrányosan befolyásolja a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.
- Továbbá az illetékbélyeg-mentességi rendszer jóváhagyása során ennek a rendszernek az egyedi előnye alapján a Bizottság egy sor feltételt állított fel. Többek között arról rendelkezett, hogy biztosítani kell a monitoringot, és hogy a rendszernek a fizikai megújulásra, különösen a barna övezet területeire tett jótékony hatásait ki kell mutatni. A Bizottság mindaddig nem kapott semmilyen utólagos elemzést, ami lehetővé tenné a rendszer jótékony hatásainak megállapítását.
- Bár az Egyesült Királyság hatóságai megállapítják, hogy a támogatásintenzitás nettó 9 % és 10 % közé esik, a bejelen-

tett intézkedés alá eső maximális támogatásintenzitás elérheti a nettó 40 %-ot a jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozások és a nettó 30 %-ot a gazdasági társaságok esetében.

A Bizottságban az intézkedések első előzetes vizsgálata után ezért kétségek merültek fel, hogy az Egyesült Királyság által javasolt intézkedések megfelelnek-e a célkitűzésnek, és nem torzítják-e a versenyt a közös érdekekkel ellentétes mértékben. A Bizottságnak az a véleménye, hogy ennek az összetett kérdésnek egy alaposabb elemzésére van szükség. A Bizottság az érdekelt felektől információkat kíván begyűjteni. Ennek érdekében a Bizottság jogi okokból köteles megindítani az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárást. Csak az ilyen észrevételek segítségével tud a Bizottság döntenek arról, hogy az ilyen támogatás szükséges-e, és hogy nem befolyásolja-e hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

A LEVÉL SZÖVEGE

„The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called »capital allowances«) in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

(1) The expression »pockets of deprivation« refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs ⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a *new* relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferral benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called »designated disadvantaged areas«.

5. Geographical coverage of the scheme

The »designated disadvantaged areas in the UK«, on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the »indices of multiple deprivation (IMD)« developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or postcodes). The present list of eligible areas has been set out in »The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001«.

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme:

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas (»Business Premises Renovation Allowances (BPRA)«) — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

- Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
 - Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
 - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
 - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
 - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

- (e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- (f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):
 - The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
 - The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
 - The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.
- (g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the »regional aid guidelines«. The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called »designated disadvantaged areas«, which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of »designated disadvantaged areas« would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as »an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation).« The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRA would constitute »initial investment« in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid »... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole.«

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 »Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas« allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

- 14(7) The Commission has doubts as to whether the »theoretical« maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.
- 14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPRA scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.
- 14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPRA.
15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.
16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the

Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.

17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

- According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the »Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector«, OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002)

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
 - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
 - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
 - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme »Business Premises Renovation Allowances«, within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication.”

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)
Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(2005/C 56/07)

(EGT vonatkozású szöveg)

1. 2005. február 24-én a Bizottság a Tanács 139/2004/EK ⁽¹⁾ rendelete 4. cikke szerint bejelentést kapott egy tervezett összefonódásáról, amely szerint a Goldman Sachs Group, Inc. („Goldman Sachs”, Amerikai Egyesült Államok) irányítása alá tartozó Goldman Sachs Mortgage Company („GSMC”, Amerikai Egyesült Államok) és a The Cerberus Group („Cerberus”, Amerikai Egyesült Államok) közös irányítást szerez(nek) a Tanács rendeletének 3. cikke (1) bekezdése b) pontja szerint a Transamerica European Trailers („TET”, Egyesült Királyság) vállalat felett, részesedés vásárlása útján.

2. Az érintett vállalatok üzleti tevékenysége a következő:

- Goldman Sachs vállalat esetében: befektetési banktevékenység és értékpapírok;
- Cerberus vállalat esetében: személyes tulajdonú befektetések;
- TET vállalat esetében: kereskedelmi pótkocsik bérbeadása.

3. A Bizottság, előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett tranzakció a 139/2004/EK rendelet hatálya alá tartozhat. Ettől eltekintve, e kérdésről a Bizottság a végleges döntés jogát fenntartja. A Bizottság, a Tanács 139/2004/EK ⁽²⁾ rendelete alá tartozó, bizonyos összefonódásokra vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.

4. A Bizottság felkéri az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetleges észrevételeiket nyújtsák be a Bizottsághoz.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10. napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételek beküldhetők a Bizottsághoz faxon (fax: (32-2) 296 43 01 vagy 296 72 44) vagy postai úton az alábbi hivatkozási számmal COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV a következő címre:

Európai Bizottság
Verseny Főigazgatóság,
Fúziós Iktatási Osztály
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽²⁾ Elérhető a Verseny Főigazgatóság honlapján:

http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.